

CULTURA POPORULUI

«Regenerarea politică presupune regenerarea morală a individului și a națiunii. Nu există regenerare națională fără cea morală.»
FICHTE.

PREȚUL ABONAMENTELOR PE AN:
Pentru învățători, preoți, studenți și săteni 200 Lei
autoritățile sătești 300
instituții particulare și de stat 400
Iar dela 500 de lei în sus, pentru sprijinitorii acestei foi.

„LUMINEAZA-TE ȘI VEI FI: VOIEȘTE ȘI VEI PUTEA”
C. A. ROSETTI.

Director:
Generalul NICOLAE PETALA

REDACȚIA, STR. REGALA Nr. 16.

BUCUREȘTI, 20 OCTOMBRIE 1929

ADMINISTRAȚIA STR. REGALA Nr. 16

ANUL IX, Nr. 296
Apare în fiecare Duminică

Ușor încep, mai ușor isprăvesc

S'ar alcătui la noi un șir foarte lung, dacă s'ar apuca cineva să caute câte societăți s'au înființat cu mari surle, cu frumoase nădejdi, cu răsunătoare cuvântări, cu veșele oșpețe, dar care apoi au amuțit cu totul. Dacă ar voi cineva să judece felul lucrului nostru de azi, n'ar avea decât să privească spre acestea, pentru a spune apoi că ușor ne aprindem la un lucru, dar tot ușor ne lăsăm. În de obște, se spune despre noi că gata suntem a ne rezezi spre una sau alta, după cum ne îmboldește nevoia clipei, dar fără a fi cercetat ce e de făcut, ce greutăți ne stau înainte, ce răspunderi avem, pe ce ne bizuim. Cu o vorbă de azi, se zice că *improvizăm*, a d'ică înfiripăm pe apucate și zicem că am făcut. Dar lucrul făcut așa se înțelege că nu dăinuiește și nu ține de cald.

Câte înjghebări bune nu s'au făcut în felul acesta! Cu toate acestea, iute plecați, iute ne-am oprit. Și ai fi dorit să vezi întocmirea sporind. Dar nu. Dint' o vâcnire a inimii am pornit-o, din a doua am lăsat-o.

Așa ne gândim când vedem înjghebări pornite acum sub ochii noștri. Oare vor merge acestea mai bine? E îndoielnic. Dacă am pornit-o în același fel, cum au să aibă altă roadă? Chiar și poți vedea multe astfel de societăți, cum au în ele mai mult sunetul vorbelor, sunet frumos, dar nu vezi în faptă pășirea la largul trebli și

pătrunderea în greul lucrurilor.

Câte lucruri nu se greșesc în țara noastră împotriva sufletului, câte încălcări, câte fapte care lovesc în frumoase puncte de program ale unei societăți! Cu toate acestea vezi vreo societate pășind vitejește în sânul obștei strigând că s'a păcătuțit împotriva cutărui lucru și să ceară îndreptare? De unde! Cuvântări frumoase la ședințe, iar valul merge cu toată grosolăniile lui, fără ca nimenea din cei legați prin suflet și statute să zică vreun cuvânt!

De aceia societățile nici nu răbesc adânc în păturile poporului, unde să fie simțite ca o vie putere. Stau ce stau între cei mai de sus din viața societății, fără vreun viu răsunet, fără ca unii să ia cunoștință de ele, pentru ca apoi să se stingă în neștire.

Aceasta e partea tristă a multor societăți și ne pare rău că e așa.

Dăm acum prin hârtiile noastre ce am apucat să scriem odinioară despre *Liga pentru Educațiunea cetățenească*. Se înfiripase cu mare avânt puțin înaintea războiului nostru. Dar mai știe azi cineva de ea? S'a uitat de mult. Și despre câte s'ar putea spune la fel.

Iată unul din punctele de îndreptat în viața noastră, că dăm viață la atâtea și ele pier de a doua zi!

Arhim. SCRIBAN.

După Congresul Preoților

YYYY

Am urmărit cu multă atenție desbaterile de la Congresul preoților ortodocși ținut în Sala «Dichiu» din București.

La acest congres s'au pus multe chestiuni privitoare la preoții noștri, intradevăr foarte interesante, care vor fi primite atât de întregul cler ortodox cât și de credincioși.

O singură chestiune pe care o credeam ca de mare importanță, nu s'a pus, motive sigur, fiind din lipsa de timp. Aceasta este: organizarea mănăstirilor noastre, atât de călugări cât și de călugărițe. Acei care au avut ocazia să viziteze o mănăstire, mai ales în timpurile de față, văzând felul cum este organizată, vor zice de sigur: iată o chestiune de o necesitate capitală dorită de toți.

Educația religioasă, literatura necesară călugărilor și călugărițelor; cetirea Sfintei Scripturi, atât a Noului cât și a Vechiului Testament, (câci cu părere de rău într'o mănăstire n'am putut vedea decât vreo două exemplare); înființarea de școli pentru călugări și călugărițe în fiecare mănăstire și altele de aceeași însemnătate; iată chestiuni ce trebuiesc puse și îndeplinite.

Un alt punct însă care s'a pus a fost: dacă preotul să facă sau nu politică. La acest punct s'a răspuns: Preotul nu trebuie să facă nici un fel de politică, afară de cea religioasă.

La banchetul care a fost dat după terminarea Congresului, Părintele Duminică Ionescu, prim redactor al ziarului clerului ortodox «Graul Vremii», a spus: «Fiecare preot poate face politica ce crede de cuviință». Noi întrebăm înaltele foruri bisericești: Face preotul, sau nu face politică? Aici ar trebui o uniformizare. Nu congresul să hotărască una și conducătorul ziarului întregului cler alta.

Sperăm că acum după terminarea acestui congres, Asociația clerului va gândi și la aceste puncte, rămânând ea preoții să facă o intensă propagandă religioasă, nu politică, căci sântem năpădiți de tot felul de secte.

Cum va fi privit oare preotul care face politică, într'o comună? Va veni la biserică vre un credincios? Va mai putea el oare să se ocupe de educația religioasă, de combaterea sectelor, sau acestea se vor înrădăcina adânc în ogorul pe care-l are de muncit?

Când se va ajunge la unitatea de vedere a tuturor preoților, atunci vom avea progresul adevărat al bisericii noastre ortodoxe, atunci vom ajunge la întărirea ei. Deci la fapte.

V. F.

Îi învățăm pe oameni de toate, numai aceasta nu: ca să fie cinstiți.

Pascal—(1623-1662)

Din ținuturile Bucovinene

Nuntă țărănească

FAPTE CARE NE INGROZESC

YYYYYYYY

În legătură cu tineretul nostru de astăzi, despre care am mai scris într'un număr din această gazetă, în care spuneam că nu progresăm de loc în cealce privește starea morală a tineretului nostru, — dau alte fapte care mă îndreptătesc să susțin aceasta cu toată convingerea.

Este vorba despre orgiile petrecute în Timișoara și publicate în ziarul «Curentul», din 15 Octombrie.

Acum trei săptămâni, poliția din Timișoara fiind înștiințată că unei văduve îi lipsesc zilnic din casă sume care variau între o sută și două de lei, s'a pornit pe cercetări. Intrucit nu-i lipseau văduvei toți banii, și-a închipuit că hoțul nu poate fi altul decât unul din ai casei. Începând cercetările în direcția aceasta, a aflat că făptașul era o fetiță a văduvei în vîrstă de 13 ani.

Ce făcea cu banii?

În lipsa părinților de acasă — și trebuie să spunem că acestea se petreceau în familiile unde părinții sînt toată ziua la lucru, — se intruneau într'o casă, tineret, băieți și fete, dela vîrstă de 12 ani până la 16 ani, unde se dădeau la fel-de-fel de orgii.

Băiatul văduvei în vîrstă de 16 ani, a mărturisit că, acești bani îi întrebuința să cumperi: bomboane, prăjituri și băuturi amestecate, pe care le împărțeau între ei, apoi dedîndu-se la fel-de-fel de bestialități.

Dar nu numai atîta! La vizita medicală, făcută numai decît acestui tineret, s'au găsit fete între vîrstă de 12 și 14 ani bolnave; și ducîndu-se la cercetări mai amănunțite s'a recunoscut că pentru a ajunge la bani mai mulți, pentru petrecerile lor, aceste fetițe trăiau și cu alții nu numai cu prietenii lor.

S'a mai constatat, că bărbăți bătrîni vînau aceste fete cu o îndeminare de neînchipuit. Ba și mai mult, băiatul văduvei a mai spus, că nu a trăit numai cu celelalte fetițe, dar și cu propria sa soră.

Continuîndu-se cercetările, s'a dovedit că mai sînt astfel de societăți de copii pe la marginea orașului Timișoara, în cartierile de muncitori, care fiind mereu ocupați prin fabrici și prin alte întreprinderi, lăsă copiii fără nici o supraveghere.

Iată orgii care ne îngrozesc când le auzim, și care ne pun pe gânduri de felul cum mulți părinți, lasă copiii de capul lor.

Ce fel de societate vom avea mâine, când tineretul nostru primește o astfel de creștere?

Apoi, dacă situația este asta, se cer urgente măsuri de îndreptare și din partea

societății și din partea familiei în frunte cu tatăl și mama.

N'ar trebui niciodată ca părinții să-și lase odraslele singure acasă, ci să-și aibă într'o continuă supraveghere. Chiar societatea, ar trebui să ia măsuri de buna educație a copiilor din familia unde creșterea copiilor lasă de dorit.

Dar, o altă cauză care contribuie mult la călcarea piezișă a copiilor este și literatura. Copilul fiind supra-vegheat de tot ce face el, sigur că și atunci când va lua să citească o carte, care nu va fi potrivită cu vârsta sa,

s'au va conține ceva care nu contribuie educației sale, va fi oprit de a o citi, și i se va da tot cealce îl poate duce la progres în cealce privește moralul.

Starea actuală descrisă mai sus, îndreptarea morală, nu se va putea îndrepta, decît atunci când părinții își vor schimba modul de trai, căci cealce vede copilul la părinți, aceia face și el.

De aceia se cere ca părinții să aibă multă grijă de copiii lor, nu ca mai târziu să nu mai poată spera în îndreptarea lor și să le producă durere.

Diac. V. FUSSU.

Măgarul și Lăcrămioarele

— FABULĂ —

de VASILE MILITARU

YYYYYYYY

Hoinărind print'r'un vădoi
Plin de iarbă și de soare,
Un măgar — fără de oi —
A găsit, în plină viață, niște flori de lăcrămioare...

S'a oprit atunci măgarul și a n'trebat,
Foarte mirat:
— Spuneți-mi, vă rog, anume
Ce rost aveți voi pe lume?...

Florile-au răspuns în cor:

— Prea ilustre Senior,
Noi, cum vezi, venind pe lume, nu prea tuturor în drum,
Umplem firea de parfum...

— De parfum? Și ce-i parfumul? — a n'trebat măgarul, grav...
— Cum ți-am spune, Seniore, să n'telegi?... Un ce suav:
E un har, pe care nouă ni l-a dat cereșcul Tată
Și de care, — mirosindu l, — orice muritor se 'mbată!...

— De'i așa, e foarte bine!...
Cum să fac, — parfumul vostru să mă 'mbete și pe mine?..
— Să te-apteci, să sorbi mireasma ce ți-o dau a noastre salbe! —
Au zis lăcrămiile albe,
Răspundînd atîta vrojă, în cât sufletul din ele,
Prin mireasmă, se nălțase până dincolo de stele!...

Der măgarul, dup'o dipă, tot adulmecînd pe nas,
A grîit, cu tot disprețul în al său prea dulce glas:
— Trebuie să fiu neghiob,
Să mă 'mbăt de-al vostru bob!...

Și n'torcîndu-se agale, a lăsat, greoi, să cadă
Pe a florilor zăpadă —
Pîn'atunci inaculată, —
Cea mai măgărească pată...

Dintre toate cele câte li se zic în lume «arte», —
Pe melegurile noastre, ce de-atîtea flori au parte,
Poezia, nu odată a n'tîlnit măgari sub soare
Cum au înălțat aveva florile de lăcrămioare.

Inutilitatea anului preparator

Lăsați tineretului libertatea de a progresa

YYYYYYYY

America e țara minunățiilor, dar multe din ele nu sunt dorite în Europa. Să le privești numai dela distanță. Sunt însă unele lucruri bune de imitat din Statele Unite ale Americii.

E un fapt bine constatat, că tineretul din această țară are nevoie să stea mai mult timp pe băncile școlilor, în scopul de a cunoaște *arta meditației pe lângă știința producției în masă*.

Nu am ales Statele Unite ale Americii ca un exemplu într'o chestie de cultură, pentru că există în țările civilizate din Europa, — deși ocupă un loc de frunte în cercetările industriale. Cheltuește de zece ori mai mult pe cosmeticuri decît pe cercetări pur științifice; iar educația americană standardizează mințile tineretului.

Dar, vreau să trag atenția asupra unei impresii puternice, ușor observată de mulți cari au vizitat această țară, asupra șanselor oferite tineretului american. În Europa a fi tânăr e a nu-ți sta bine; pe când în Statele-Unite ale Americii, *tânărul e acela care umple postul important*. În timp ce cel bătrîn e acela care înțelege și i cedează locul. Ba de multe ori, vezi tineri cari se jenează ei înșiși de vârsta la care ocupă locul, încât se simt obligați să-și pună ochelari mari de baga și să-și incrunte fața pentru a inspira seriozitate și încredere!

Nu cred necesar ca noi, în România, să mergem atîta de departe, trecînd dela o extremă la alta. Dar e mai mult decît util de a se da posibilitatea tînarului capabil, să poată înainta măcar cu un an mai de vreme, prin suprimarea ultimului an al cursului superior.

Trecînd un examen minuios de bacalaureat, din care s'a putut constată că și-a în-susit cunoștințele generale, e suficient tînarului să poată urmă cursul universitar de specializare. Elementul bun va putea înfrunța oricît de multe examene. Tînarul doritor de a-și îmbogăți cunoștințele, va ști după ce și-a luat diploma de liceu sau cea academică să profite de timp pentru acest scop.

Elementul slab poate fi recunoscut cu mult înainte de a ajunge la examenul de bacalaureat; și orice încercare de a-l susține mai departe va fi inutilă, într'u cât singur ajunge la concluzia că trebuie să se dea la o parte din drum drept din fața lui.

Țara noastră are nevoie de acum înainte încă de mulți tîtrați; și mai ales astăzi, când educarea masselor e o chestie primordială. Nu trebuie să oprim tineretul de a obține cât mai multe cunoștințe, îngreindu-i scopul prin înmulțirea de ani inutili. Trebuie lăsat să-și acumuleze cunoștințele într'un timp cât mai scurt, dar să fie îndrumat și să i se dea posibilitate să și poată îmbogăți cunoștințele sau măcar să și le poată menține înainte. Numărul mare de tîtrați va da loc la o concurență leală, în urma ofertei și cererii.

În educarea poporului, fiecare sățșor din România are nevoie de doi-trei licențiați care să servească cauza românească. Dându-li se posi-

bilități se vor stabili în mijlocul țaranilor și fiecare va căuta nu numai din motive de datorie dar și *dintr'un motiv natural*, să lumineze satele, să le paveze câteva drumuri, să procure comunității un cinematograf, o bibliotecă, sală de conferințe, radio, baie, electrică, și să și cultive ogorul într'un mod mai civilizată. Comunitatea țărănească va avea înaintea ei atît ca model cît și ca îndrumător, pe cei doi-trei cîrturari stabiliți în mijlocul ei. În cele mai multe cazuri, *capitalul* necesar va fi acela al țaranului.

Aceasta a fost una din cauzele principale care a clădit Marele Imperiu Britanic. Fiecare sățșor este o grădină care te invită la o viață civilizată. La fel coloniile engleze au fost și ele ridicate de către acele caractere clădite prin educația din Insulele Britanice. Ori pe unde a trecut ENGLEZUL, a dat celor din jurul său din civilizația, libertatea, conștiința, caracterul și administrația model din Anglia; cari au fost infiltrate până și în cele mai sălbatice triburi de odinioară. Ceeace a urmat, a fost o emancipare a unora din ele; cari, le-a și fost acordată într'un mod cavaleresc, când s'a crezut că sunt în stare să se conducă singure. Și au ajuns astăzi și aceste comunități la o stare supra-înfloritoare, grație educației și îndrumărilor ce li s'au pus din temelie, ca la nici una din celelalte colonii mondiale, cari încă se tîraie în noroiu și inconștiență.

ANGLIA e singura țară unde s'ar putea spune că nu există analfabeți, și unde găsești o supra-abundență de licențiați, în câteva specialități fiecare. Din care cauză poporul englez e și națiunea formată din caractere conștiente de chemarea lor.

Gheorghe V. Lohan

Profesor

Insemnări săptămânale

15 Octombrie 1922

S'au împlinit șapte ani de când a trecut ziua cea mare și amintitoare de glorie a poporului românesc, când s'a făcut încoronarea marelui Rege Ferdinand I ca Domnitor al tuturor Românilor la Alba Iulia.

S'au împlinit șapte ani decînd marelui Rege, a rostit nemuritoare cuvinte, scrise în cartea de aur a țării, ce vor fi pildă vie de vitejă și înțelepciunea Sa.

«Cu adîncă emoțiune primesc în chip solemn această Coroană moștenită de la neuitatul și înțeleptul Meu Unchiu ca un simbol al vitejiei românești și al unității între Domn și Țară.»

«Plină de strălucire s'a așezat acum 41 de ani pe capul primului Rege al României, după războiul de independență și proclamarea Regatului.»

«Atotputernicul ne a învrednicit s'o vedem și mai strălucită astăzi, când în urma grelelor lupte purtate de întreaga suflare românească, ea simbolizează îndeplinirea aceluia mare și sfînt dor secular: *Unirea tuturor țărilor locuite de Români*.»

«Dea Domnul ca această coroană împreună cu aceia a scumpului Mele Soții și vrednică tovară să de muncă și suferință pentru binele obștesc, să încununeze din neam în neam pe iubiiții noștri urmași într'o Românie pururea glorioasă și fericită. Sus inimile!»

Cuvintele acestea să ne fie nouă tuturor pildă vie de tot sacrificiul deus de cei opt sute de mii de eroi și și sim vrednici să păstrăm cealce ne-au dat.

Diac.

Pilda bogatului și a săracului Lazăr

Fie, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta și Lazăr asemenea cele rele, iar acum acesta se mângâie, iar tu te chinuiești.

Luca XVI - 19.

Frate Creștine,

Nimeni în lumea aceasta nu împărătește pământul. Ori cât de fâlnic și înconjurat de mărire ar fi omul, el moare, lăsând pământul pe care o clipă a viețuit, căci viața nu-i decât o clipă și trecând în lumea cea veșnică începe aci o altă viață, un alt trai pe care ni-l lămurătește sfânta Evanghelie.

Tronuri de împărății, care au strălucit odinioară ca un luceafăr pe cerul înstelat, sau prefăcut una cu pământul, dând dăjdia celui atotputernic. Cezar și Napoleon, Hanibal și Garibaldi, cu frunțile incununate de mărire, cu sufletul mai presus de orice este în lumea aceasta. Florile răsar primăvara, își răspândesc parfumul lor îmbătător, mireasmăz natura și toamna se usucă — mor! Legile firii transformă totul — însuflețit și neînsuflețit în praf și cenușe. Setea după liniștea eternă este în sufletele noastre dar frământările vieții ne fac să alunecăm, să trăim în deșertăciuni, care sunt trecătoare ca roua câmpului. Durerile sunt multe și mari. Ele apasă pe capul oricui, pentru că în dureri și în păcate ne-am născut. Bucuriile sunt trecătoare, o clipă dacă gustăm din ele și pe urmă, iar durerile își iau locul, continuându-și drumul prin această lume. Sfânta Evanghelie a bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr este oglinda vieții acesteia trecătoare și a vieții celei veșnice. Blandul Mântuitor al lumii ne-a spus această pildă, înțelegând El că în lume sunt oameni care trăiesc incununați de mărire, de bucurii, care le au din desfătări și din trai îmbelșugat, iar alții care trăiesc tărăndu-se prin țărăni, oropșiți de viață neavând cu ce trăi, dorind moartea în ori ce clipă, știind că dincolo îi așteaptă și pe ei sânul lui Avraam.

Bogații au săracii și au flămânzi, au însetați și se chinuiesc în veșnicie. Dincolo în lumea eternă nu are cine să le mai dea tot ce le trebuie pentru viață, fiindcă acolo faptele bune și păcatele se măsoară cu dramul. Cine trăiește în bucurii moare în

chinuri, iar cine trăiește în chinuri moare cu zămbetul pe buze, știind că dincolo la fel cu îngării cei din veac va fi. Dincolo arde focul cel veșnic, dincolo viermele nu doarme, dincolo este plâns și scrâșnirea dinților, dincolo răsare soarele, dincolo nu mai este iarnă ci numai primăvară, dincolo sunt cântece, dincolo sunt grădini cu flori, murmur de izvoare limpezi, dincolo cîntecul privighetorilor este veșnic. Dincolo fața lui Dumnezeu este mai strălucitoare decât topazul. La ușile eterității porfira și visonul este desbrăcată depe umerii celor bogați și pusă pe umerii celor care sau întrecut în fapte bune!

Frate Creștine,

Mare este taina creștinătății! Unde vrei să fii tu când vei pleca de aici? Unde este plângerea și scârșnirea dinților, sau unde primăvara este veșnică?

O! dacă vrei să fii la fel cu îngării cei din veac, rape barcele chinului-tău, desfundă jîmbele tale, deschide ușile casei tale și lasă să se infurte și cei nevoiași care bat în poartă ca-ți tale, că tot ce dai din mîna în lumea aceea a veacului în lumea cea veșnică. Înălțura din lumea ta zgarce-mă și fă loc milosteniei, ca să poți scăpa de focul cel veșnic. Adu-ți aminte, frate creștine, că mâine sună ceasul ca să pleci și ai un șir de arginți, porfira și visonul, jîmbele și toate averile tale rămân în lume, iar tu pleci fără buzunar la haină, doar cu un ban legat la deget ca să plătești vămile veșniciei. Acolo vei flămânzi, acolo ești sărac, acolo și se frige inima de sete și nimeni n-are să-ți aducă măcar o picătură de apă ca să-ți răcoare sufletul, fiindcă tu în viața ai primit pe cele bune, iar săracii au primit pe cele rele. Ia aminte frate creștine, căci glasul Domnului peste ape răsună. Mergi și ascultă! Căci el îți va arăta calea fericii celei veșnice. Fii milostiv precum și Tatăl nostru din cer milostiv și iubitor de oameni este.

Frate Creștine,

Amin!

Pr. Dem. I. Ilescu Palanca

Răvașe Educative

DOLIUL

Ileano,

E multă vreme decând nu mai mi-ai scris ș-acum mă ntrebi ce gândesc eu despre doliul femeilor de azi.

Fu, draga mea, am rămas tot sinceră cum mă știi și mă tem să nu supăr femeile.

Cum voești ca eu să fiu altfel când, moși și strămoși mei, au zidit biserică, au avut cinst și cuvânt?

Imi povestea mama că pe bunul meu, om de seamă, boer Sărdar, care făcea pe președintele tribunalului din Târgoviște, îl scosese din slujbă Bibescu Vodă, aceasta după păra dușmanilor. Mai târziu Maria-Sa a aflat că omul era nevinovat, și ca atare, l-a chemat la curte ca să se desvinovătească. El nu s'a dus, dar Voivodului i-a scris:

Măria Ta,

Iartă-mă de ceia ce n'am fost vinovat și dă-mi înapoi ceia ce cu nedrept mi-ai luat.

Sărdarul Mihailache Vlădescu

Dregătorul cel mai mare al țării, nu numai că l'a iertat, dar i-a dat și însărcinări mai frumoase pentru orașul Târgoviște, căci lucruse cinstit și spusese adevărul.

Uite, draga mea, ce mă ntrebești tu și ce îți răspunse eu. Păi și asta are noimă, are, că cu vreau să îți dovedesc că: *aschia nu cade departe de tulpină* și eu sunt ca Moș Mihailache Vlădescu: spun adevărul, le-o plăcea, nu le-o plăcea îndoliatelor, cari bat Calea Victoriei.

Ascultă, fată hăi, doliul lor mă degustă, când văd că mortul abia se răcește și îndoliatele ies la preambulă, cu zăbrăncile lungi de se târasc de pământ, frezate, boile pe țete, rumenite pe buze, cu bijuterii în urechi, la piept și la mâini. Merg iute, răd, povestesc și și dau toate ostentiviele s'atrage atenția călătorilor cari—de sigur—că și ei se degustă de ascemenea mascaradă. Socotesc că de or mai putea răposaii să le mai vadă, de rușine ar muri a doua oară. Degustată sunt și de măicuțele călugărițe, cari se hrizează, se pudrează, poartă corset și giete poloneze.

Miresele acelea, ale lui Iisus Cristos, cum de nu gândesc că vestejesc amintirea Sfintei Fericeoare? Ea atunci, alindând despre moartea lui Iisus, n'a stat nici să se hrizeze, nici să și tragă cărtionii și să și roșeaască buzele. De unde ar fi ieșit culioanele, antierii, camilafetele acestea, când se știe, și Apostolul Luca o probează prin icona Maicele Domnului, care se păstrează în Roma în biserica *St. Maria Magiore*, că ea, la moartea Fiului ei iubit, a aruncat pe spate o haină grosă și albastră care o acoperea și cădea drept până în călcăie; iar în cap s'a acoperit cu un val negru, lăsând să i se vadă doar ochii îmbibați de lacrimile ei amare.

Așa s'arată adevărata durere, nu în zăbrăncile și n'boiera țetei.

Adevărată durere pentru pierderea unui membru al familiei, nu stă n'cărpeturi ci n'sufletul nostru. Sunt persoane al cărui suflet e cernit pe viață și poartă doliu pentru durerile lumii, când văd atâtea lucruri nedrepte, atâtea delapidări, atâtea lipsă de morală, de voință d'a

lucra binele pentru propășirea neamului nostru (*bășinaș aici, nu venic ca Ungurii și ca Bulgarii*), atâtea lipsă de caracter, de dor de muncă, de cinste și de harnicie.

Mi a dăruit Dumnezeu zile multe ca să văd atâtea rele? Dece nu, mi-a dat și puțina sa cum necinstea, ura și vitregia dintre frați?

Dece? Ce va să zică numirile astea de *Regătean și Ardelen*. Oare se poate să fie alt doliu mai mare? Ce ar zice *Șaguna, Gheorghe Lazăr, Avram Iancu, Barif, Mureșanu, Rafiu și Părintele Lucai*, d'ar invia din morți.

Doliul lor n'ar înflora pe cei cari așternură așa ghiță groasă peste nimile noastre?

Luptărăm veacuri pentru împlinirea unui ideal, zdrobirăm zăvorul și lanțurile sclaviei și acum lătrăm și ne mușcăm ca și câinii turbați!

Exclusivism, comunism, anarhie, jale, doliu, ori unde vei cerceta, ori unde vei băga nasul miroase a stărv. *Cadavrul e tot cuprinsul țării mele!*... Și după acest mort uriaz nu plâng, nu poartă doliu nimeni!... nimeni!... Ah!...

Doliul ca și toate manifestațiunile noastre sulleteste a degenerat și el. Tot ce se face azi e fals și degustător. Intristarea nu este nici în suflet, nici pe fețele boite. Răsul și sulemeneala nu cadrează cu zăbrăncile lungi până la pământ. Cine e amărâtul și urgișul soartei, stă acasă cu durerea lui.

La Greci și la Roma cine era în doliu, își lăsa barba să crească bărbații; iar femeile nu ieșeau

PRIMUM SCHIMB

CU ORICE GAZETA

Baba Vișa

Trântorii Satelor

Slove de alarmă

Dacă cercetăm cu luare aminte viața satelor noastre și vom a face o deosebire între oamenii cu simțire de bine și cei care lătră fără bolos, vom găsi mai multe secături decât sullete de acțiune.

Așa de pildă: sunt oameni care muncesc cu multă răvnă și dragoste pentru binele neamului, reușind a ridica moralul satelor, însă când strădania muncitorilor e în plină isbândă și roada, se ivesc clevețitorii și trântorii pe la răspântii și cu multă îndrăzneală de a strica opera, spune sateanului neștitor, făcându-l să creadă, că încercările cărturarilor nu sunt spre lumina lor, ci pentru câștiguri și interese personale.

Aceste sunt flecării, pornite cu gândul ca cuvântul de bine să nu prindă acolo, unde nemernicii au înșelat buna credință a gospodarilor neștitori.

Lumea de multe ori crede și iată cum o muncă de ani, se

micăeri sease săptămâni. La țară bărbații și azi nu se rad în acest timp și umbra cu capul gol. La ebrei se stă mai mult timp pe dușumele și se jeleşte cel dispărut. La Daneji și la Suedezi, doliul se poartă la braț și e și mai smerit ca la alte popoare când, în toată supărarea, va să te găndești la modista și la croitoreasa.

Codul manierelor elegante zice că la început să te mbraci cu ce haine vei avea numai să fie de culoare neagră, cenușie, liliachie închisă și din casă să nu ieși sease săptămâni, iar pe drum să nu umbli răzând și cochetând, chiar atunci când ai pierdut pe cineva care ți-a fost îndulireu, ori rudă departată.

Doliul cel mai lung e pentru soț, pentru părinți și copii. Blondelor le vine bine cu negru, nu însă cu spoiala teribilă care lasă să lasă maști de sub zăbrăncile și zuluți irezați, de sub pălării izorzonate și prinse cu fel de fel de ace, de broși etc. În timpul doliului nu se poartă nici un fel de bijuterie, doar măgelele negre de juri sunt îngăduite.

La bărbați doliul se poartă la braț, la pălărie și la cravată, care trebuie să fie neagră în tot timpul doliului.

Când doliul e național se cernește drapelul pe timpul îngropării; iar funcționarii și armata poartă doliu la braț 6 săptămâni. Doliul ca și banchetele și recepțiile au protocolul lor, dar la noi, ca și aiurea, totul s'a de naturat. Femeile cernite de azi au talentul să te facă să te degusti, în loc d'a scoate un suspin sau d'a vărsa o lacrimă pentru cel dus dintre noi, dacă l'ai cunoscut. În fine cu doliul este chestia așa: Mai bine să nu l'porți, decât purtându-l, cum nu se cuvine, să căzi în ridicol și să intri în gura lumii.

Baba Vișa

Trântorii Satelor

înțelege, în mai puțin de o zi. Și dacă pot face și binele, crezându-se în măsură, de ce nu pornesc la fapte? O! Acest lucru nu-l face, că le prinde mai bine a cleveți decât să muncască!

Se observă cu multă părere de bine, ca oamenii de acțiune, au realizat lucruri mărețe, însă tot răul mulțămirei sulletești, e că nu sunt lăsați în pace de pesecitorii în apă tulbure și iată că în loc de un sprijin, se potomesc cu felurite critici, care de care mai neroade și fără sens.

Bărlitorii stau la umbră ca le-neși și răd cu hohote de batjocoră, la toți acei care se trudes în arșița soarelui.

Toți acei care nu faceți nimic pentru naționalismul și cultura neamului, apoi vă șade mai bine, să muncii cinstit decât să stingherii pe alții care sunt dornici a lăsa țării—nume de om inimos.

Atât și altceva nimic!
C. GEORGESCU Obreja

Prin Locurile Sfinte

DIN IERUSALIM

Despre înființarea unei Mănăstiri Românești în preajma Sfântului Mormânt.

Din partea d-lui Mihail C. Carali, interpretul dragoman al S. Sale Damianos, Patriarhul Ierusalimului, primul următoarea scrisoare prin colaboratorul nostru Grivas D. Cruceanu Hagiu-Teolog:

Timpul la Palestina este destul de frumos. Sanctitatea Sa bătrânul Patriarh de 6 zile este dus la Kesaria, pe țărutul Mării Mediterane, unde este o vilă frumoasă și o grădină de o întindere de 10 pogoaane plină de pomi fructiferi, viță, portocali, mandari, lămâi etc. Acolo va rămâne 15—20 de zile ca să se mai liniștească puțin după o atâtea de mare oboseală ce a avut cu ceremoniile și Sfintele slujbe ale Sf. Paști.

Pelerinii străini nu lipsesc în tot cursul anului. Eri au sosit 465 de germani, astăzi au mai sosit 323 de americani și 491 de diferite națiuni. La 12 August sosește din Grecia un convoi de peste 1200 pentru serbatoarea Maicei Domnului la 15 August.

Aproape de o lună de zile se găsește în Ierusalim prea cuviosul Arhimandrit D-r Filaret Jocu Mare Eclesiarh al Sf. Patriarhii din Bucureștii

Prin Cuvioșia Sa este obiect de deosebită atențiune din partea Inalt Prea Fericitului Patriarh Damianos.

Este găzduit și ospătat în inușii apartamentele Prea Fericirei Sale, a luat parte ca protos între toți Preoții aghistolii și streini la toate slujbele oficiale cu prilejul serbării Sfintelor Paști. Într-un timp a făcut o excursiune spre Iordan, unde a oficiat Sfințirea apei celei mari. Apoi a plecat spre Belteem, Muntele Sărdar, Mănăstirile din pustie; Sf. Gheorghe, Hovevitul, Sf. Gherasim, Sf. Ioan Prodromul, Sf. Eliseu, Sf. Mare Lavra a Sf. Sava, Sf. Ava Teodosie etc.

În zilele acestea din urmă a servit singur la Sf. Golgotă și Sf. Mormânt al Domnului precum și la acel al Maicii Domnului la Getsemani, urmând ca să servească tot așa singur la celelalte Sfinte Închinăciuni.

Asupra prezeței sale aicea, se svoește multe, nu se știe nimic însă de va fi având din partea I. P. S. Patriarhului Regent Miron al României și vre-o însărcinare oficială.

Din faptul însă că în fiecare seară are discuțiuni lungi cu prea cuviosul Secretar al Sf. Sinod Arhimandritul Epifanie și din când în când cu însuș Prea Fericitul Patriarh Damianos al Ierusalimului, se crede dar că va fi având și o oarecare însărcinare.

Ceva mai mult, în ziua de 9 Mai a fost și o consfătuire între prea cuvioșia sa și o parte din membrii Sf. Sinod și Clerici de seamă, în Sala de ședință al Sf. Sinod.

Se s'a discutat nu se știe nimic, să bănuiește totuși că este vorba de înființarea unei Mănăs

tiri Românești în preajma Sfântului Mormânt.

Zilele acestea cuvioșia sa urmează să mai facă excursiune la Marea Tiberiadă și împrejurimi, și apoi la Herbona, După aceasta urmează să plece în România, urmând același drum pe care a venit, adică: Alexandria, Atena unde se va opri câteva zile, și apoi Constantinopol, Constanța. Ziarele bisericesti și politice din Constantinopol și Alexandria unde cuvioșia sa s'a oprit mai multe zile și a fost primit în audiență de către Șefii Bisericilor de acolo, au semnat trecerea Sa prin acele părți fără însă spne ceva precis cu privire la vreo misiune oficială a cuv. sale la aceste centre.

Cuvioșia sa a primit multe daruri prețioase din partea Inalt Prea Fericitului Patriarh, între care două odăjdii frumoase din timpul vechiu, pentru a sluji cu danșele și două icoane etc. etc., precum și dela mai mulți alții.

Cu a doua scrisoare am să vă dau spre publicare mai multe știri și noutăți.

Cu onoare multă
MIHAIL C. CARALLI
p. conf. Gr. D. Cruceanu

Din Grindași (Ialomia)

Un cerc pastoral

Duminică 6 Oct. a. c., a avut loc în com. Grindași adunarea cercului pastoral. Slujba divină a început din vreme, oficiind se în sobor de către preoții cercului: Pr. Topor, Nicolescu, I. Ciolca, Mateescu, etc.

Creștinii locali, fie din obișnuință sau din curiozitate, veniseră la Sf. biserică în număr mare. La slăsturi slujbei, pr. Mateescu—Gârbovi, preot tânăr, explică evanghelia zilei. În cuvinte bine simțite și după un plan intuitiv, a scos în relief cele trei principii ce stă la baza religiei creștine: *credința, dragostea și speranța*. Iar pr. I. Ciolca-Corindu, preot vârstnic, ia cuvântul criticând răul obicei al omului de a cărti împotriva aproapelui.

Tot ceea ce iese din gura noastră trebuie chibzuit și răschibzuit, căci după cum spune chiar Sf. Scriptura: «Să fim grabiiți la ascultare și zăbavnici la vorbit». Să ne ferim de a ne poci simțăminte, sănătoase prin vorbele proaste și fără rost. În această privință e demn de amintit cuvintele înțeleptului Isus Sirah: «Limba omului înțelege e în inimă, iar inima nebulunii stă pe limbă». Încheie cuvântarea cu sfaturi către poporâni.

G. Ionescu Balaciu

Citiți și răspândiți
«Cultura Poporului»

Liga femeilor pentru dezarmarea internațională

Discursul D-nei Smara ținut la Paris; la primul congres internațional al Uniunii Femeilor în palatul expoziției la 1900.

Problema păcii universale și a dezarmării formează în zilele noastre preocupatiunea multor spirite luminate. Pentru prima oară poate s'a stabilit acum un curent puternic în favoarea ideilor de pacificare internațională, între membrii tuturor popoarelor. S'au constituit o mulțime de societăți, în scopul de a grăbi dobândirea unei soluțiuni unitare a conflictelor ce se rezolvă până acum prin război. Intre aceste societăți un loc de frunte ocupă *Uniunea Universală a femeilor pentru pace*, al cărui birou central este în Paris, rue du Debarcadre 7 bis, sub președinția principesei Wiszniewska. Adeziunile la această *Unione* au întrecut până în momentul de față, numărul de 5 milioane și sunt venite din partea femeilor tuturor naționalităților. În România au atins cifra de 300 și s'au făcut din inițiativa luată de d-na S. Gheorghiu, Smara, scriitoarea, îndestul de cunoscută publicului nostru.

D-na Smara a fost numită anul acesta vice-președintă a Uniunii

pentru secția română și a fost invitată a ține un discurs la primul congres ce se ține în cursul lunii Septembrie, la Paris. În același timp, Ministerul Instrucțiunii Publice și Societatea Institutelor și Institutoarelor din București au delegat pe d-na Smara, să-i reprezinte la acest congres.

Iată programul chestiunilor ce se vor discuta acolo:
I. *Roilul femeii ca agent pacificator*. (În familie, școală, spital, sindicat profesional, cercurile mondene și diplomatice, literatură, ziariștică, teatru etc.)
II. *Pacea prin educațiune*. (Influența institutoarelor asupra copiilor, prohibirea jocurilor saibatic; învățământul istoriei; principiul păcii în raport cu ideea de patrie și cu sentimentul de justiție etc.)
III. *Aplicațiunea practică a principiului pacificator*. (Acțiunea solidară în toate țările; progresul obținut prin *Alianța universală a femeilor*; propaganda prin crearea de biblioteci, crearea unei limbi universale etc.)

D-na Smara a avut amabilitatea să ne comunice textul discursului ce va ține la congres și pe care îl publicăm mai jos în traducere.

Doamnelor și Domnilor,

Sunt vice-președintă a Alianței Universale a femeilor pentru pace și delegata Societății Institutelor din România; și Viu din acea mândră țară, care, mergând în calea gloriei, stă la 77 și să lixeze hotarele sale pe continentul Europei cu vârful lăncii. Viu depe Țărurile Danubiului, din acea țară avută «*România*» de unde în fiecare an, nobilii săi îi, viu să se instruiască, să se inspire de exemple frumoase, dela sora sa cea mai mare «*Franța*».

Viu din cauza multelor mele ocupațiuni, — după întoarcerea mea din Italia, acolo unde Români au avut ocazia de a proba înalțimata lor, nu numai Italiei, dar și savanților depe glob, veniți la Roma, la congresul Orientalistilor, — din cauza boalei mele, fără un drapel măreț și pompos al secției noastre; (D-na Smara a depus la sediul Ligii pentru dezarmare un drapel al soc. din Buc.) însă mă întreb: Ce drapel mi împunător decât acela înspre care se îndreptează astăzi căutăturile lumii întregi, poate figura aci, decât acela al Păcii, și care astăzi fâlăie purtat, nu numai de către mabile delicate, dar și de inimile noble ale femeilor depe tot globul?

Dar devisa sa? Nu, noi nu o vom alege sau formula acum,

căci ea este foarte veche și desul de demnă, probată de către neobosită nobila noastră Președintă; Doamna Pricipesa Wiszniewska, careia sunt fericită să-i pot prezenta omagiile mele și admiratiunea femeilor din țara mea, și cred, că pot să fiu, într-acest moment, interpretul Dv. al tuturor, spre a depune aci o moțiune de recunoștință, către cea mai mare femeie, care și pleacă auzul la cel mai sinistru strigăt: «*Războiul*». Doamnă, în numele tuturor mamelor, surorilor, soțiilor, fiilor din toate țările, vă salut!

«*Ceeace femeia voiește, D-zeu voiește*», iată devisa, iată opera acelei ce respectos este salutată de noi azi, în primul congres pentru Pace.

5,000,000 de aderente, și care poate să fie în acest moment președintele, în lumea întreagă, care să se poată lauda de a prezida un număr atât de considerabil de lucrători, pentru binele umanității, animați de o singură sulară, de o singură dorință: «*Pacea*»? Noi dominăm, după cum vedeți, prin numărul aderenților, dar oare aceasta este de ajuns?

Mai trebuie încă voință și cănd aceasta, trebuie să ne gândim la mizeriile războiului, trebuie să ne gândim la persecuțiile religioase, la inchișițiile, pe care desigur ca animalele nu le-ar fi inventat niciodată pentru chinuirea semenilor lor.

Organizați, cum suntem astăzi, nu vom putea ajunge la nici un rezultat; va trebui o schimbare completă a legilor, a obiceiurilor, a lăptelor; o regenerare com-

pletă a acestei rase, care adesea are un aer prea vechi pe această nenorocită planetă!

Mai înainte de a intra în subiectul meu: «*Cărțile Școlare*» ini veți permite o ochire generală.

Un an a trecut numai dela conferința dela Haga, un an și în loc de a vedea încetând războaiele, au fost încă și mai inversunate, și acest an nenorocit a adus cu el acest flagel și mai teribil, decât a celea pe care Istoria nu știe să le însemneze până acum decât cu secolele.

Unde este oare pactul *Concordiei Naționale*? Unde este busola popoarelor? Unde civilizațiunea noastră, morala noastră, educațiunea noastră de XX secole? Socotesc, ca dacă printr'un miracol, D-zeu ar suprima într'o zi în capetele muritorilor, cunoștința dreptului de proprietate și a greutății aurului (acest izvor nescesabil, care pe pământ aduce toate mizeriile) ar dispărea lura, răvna, cupiditatea curciorilor și atunci omul ar deveni ceea ce trebuie să fie: «*Regele Naturei*»; altele mi se pare că acest titlu uzurpat sârmanelor animale și cănd aceasta, trebuie să ne gândim la mizeriile războiului, trebuie să ne gândim la persecuțiile religioase, la inchișițiile, pe care desigur ca animalele nu le-ar fi inventat niciodată pentru chinuirea semenilor lor.

Am zis, că spre a ajunge la acest nobil scop, ce urmărim, ar

trebuia nu numai o schimbare, o regenerare completă a legilor și obiceiurilor, dar încă a arunca un val destul de gros peste educațiunea noastră morală și națională, lucru aproape imposibil.

Un exemplu: Care este mama franceză care să consimtă să-și legene copilul pe genunchi, fără să-l învețe «*Marselleza*»? Care este fiul Franței, care fiind crescut cu acest cântec de glorie, ar consimți să-și lepede armele fără a fi fost sentinela patriei sale, fără să poarte doliul pe care îl poartă statuia Strasburgului, pe piața Concordiei?

Un alt exemplu: Cu fiul meu într'un muzeu istoric, (am avut această impresiune la Berlin, atunci am simțit fraternitatea mea cu rasa latină) văd drapelurile găurite de gloanțele inamicilor, văd poarta cetății, lăncile, securile și platoșele strămoșilor; ametiți îmi ridic fruntea, văd frecurile reprezentând Capitulațiunea, sau cine știe ce alta probă, a unui act de umilință, pentru țara care m'a văzut născând. Pot oare să fiu indiferent? Putea-voi să nu zic fiului meu: Iată, aceste toate le datorim inamicilor patriei noastre; lucrează și te luptă din toate puterile, spre a-ți putea răzbuna înfrângerea strămoșilor tăi?

Ce trebuie să facem din toate muzele istorice? Să le închidem?

Ce trebuie să facem din toate monumentele de glorie, care împodobesc piețele publice a tuturor țărilor?

Să le dărâmăm? În ce chip trebuie să le răspundem la cele ce urmează? E cunoscut, că în 77, fără de nici un interes armata română, la singurul strigăt de: «*Ajutor*» trecea Dunărea și dete Bulgarilor libertatea și o patrie. Astăzi Bulgaria, nu numai că ucide pe feciorii noștri, din țara lor, dar și conspiră în contra bravului Capitân, în contra celui mai înțelept dintre regi, acolo, care în câmpurile Bulgariei, la Plevna, s'a luptat pentru danșii.

Venind în țara ospitalieră a României, Bulgarii asasinază în stradă, pe cei ce luptă pentru libertatea altei țări: «*Macedonia*», care astăzi se găsește în aceeași situațiune, ca la 77.

Vă las să judecați și să găsiți calificativul unui exemplu de recunoștință, către poporul, cari Bulgarii îi scapă viața și-i ridică lanțurile sclaviei.

Da, Sunt încă popoare care merită să stea în slavă în care sunt născute. Dar Ungaria? 2,500,000 de Români, sârmanii! Ungurii nu știu cum să-i persecute mai bine și la toate congresele, chiar aci în capitala lumii, în mijlocul fraților noștri Francezi, care știu mai bine să aprecieze lucrurile, și în Italia, anul trecut, când

Fericita generație de jertfă

YYYYYY

In „Cultura Poporului“ No. 294 din a. c. am cetit cu deosebire plăcere darea de seamă a Părintelui Diacon V. Fussu despre buna meritată serbătorire ce s'a făcut fostei colege D na Smara.

Cunosc cam de multșor și sunt admirator al acestei propovăduitoare a binelui, adevărului și frumosului, — a cărui putere de muncă voință și dorință de mai bine trebuie să slujească de pildă multora!

Printre cele scrise așa de mișcător, Păr. Diac. V. Fussu strecoară fraza :

„La noi însă, după o activitate rodnică de mai bine de 40 ani, nu i s'a dat nimic înalta autoritate școlară pare a o fi trecut în umbra uitării“.

Ei bine, de-mi voi Părintele să-i spun ca nici eu și-mi place să cred că nici valoroasa scorbătoare a poetului Gr. Alexandrescu și a Generalului Vlădescu, nu ne putem împăca să ne ceară răsplătirea muncii dela acei cari sunt datori să ne-o dea dacă ni se cuvine.

Părintele Diacon scapă din vedere că noi facem parte din „fericita generație de jertfă“, deprimă numai să muncească, fără s'astepte a culege alt decât a-deesea ironii și mai niciodată, dacă nu fructe, cel puțin flori.

Unica noastră mângâiere și mândrie stă în aceea că avem cugetul împăcat, că ne-am făcut pe deplin datoria de Români și cinstiți îndrumători ai tinerimii.

Da, ne mândrim că facem parte din fericita generație de jertfă !

In viața noastră am văzut, am luat parte, am gustat deslătările, dar am îndurat și restrițele celor trei campanii : 1877, 1913 și 1916—1918. Ne-au durut cumplit jertfele grele pricinuite de aceste mari fapte din viața neamului ; dar urmările ne-au săltat înimele ; ducele fior al mândriei românești l-am supt pe deplin.

Și, de, spune și dumneata, onorată sărbătorită, cum să nu ne simțim fericiți, când, născuți în precizia primei uniri, am avut norocul să vedem înfăptuindu-se independența Patriei noastre, alipirea, ridicarea la rangul de Regat, cum și culmea mândriei noastre naționale, întregirea Neamului.

Și, când mă gândesc că și eu nișel am fost printr-acei cari am văzut sosirea celui dintâi tren în țară, dela Giurgiu la Filareț.

A reda astăzi ceia ce-am simțit atunci e peste putință. Știu că era spre seară. Buna mea mamă m'a luat de mână și ne-am urcat pe dealul Filaretului. Multimea alerga, ca și cum ar fi fost mânăta de cine știe ce putere lermecată. Nu-mi dam seama ce inseamnă acea foială.

Sus, dincolo de gară pe dreapta și pe stânga șinelor viermuia norodul nerăbdător. — După o așteptare oarecare toate privirile se îndreptă în lungul șinelor. La o depărtare destul de mare, iată

Trad. de Adina Diac Fussu

Mincinosul și Dreptul

Mincinosul — De unde până unde, astăzi, ca toate celea, minciuna a ajuns la „modă“. Ești într-o încurcătură, spui o minciună, ai scăpat.

Dreptul — C'o minciună scapi dintr-o încurcătură, dar dai într'alta și pentru ca să scapi și din asta, dai în alta și mai mare, până când nu mai merge și rămâi definitiv încurcat. La început te descurci—pentru moment—dar iar te'ncurci, pentru că minciuna, tot minciună,—se adevărește și dacă vrei să scapi, mai rău te ajunzi. Așa e soarta tuturor acelor cari vor să scape din încurcătură prin minciuni.

Mincinosul — Vrei să-ți faci renume, te înalți precum nu ești, prin minciuni.

Dreptul — Acei cari se înalță prin minciuni, sunt numai pentru un moment ridicați și apoi rămân pent.u totdeauna „de răs“.

Mincinosul — Ai necaz pe cineva, îl vorbești de rău față de oricine, spunând minciuni.

Dreptul — Spui neačevăruri

pentru cineva ca să-l injosești, el se ridică apoi și mai mult, dar iată că răutatea ta crește din ce în ce.

Mincinosul — In ocuparea unei slujbe, întrebuinzei argumente : minciuni.

Dreptul — Ocupă o slujbă prin minciuni, o pierzi apoi pentru totdeauna, când se adevărește.

Mincinosul — Ajungi deputat prin minciuni.

Dreptul — Palavrezi minciuni ca să te alegă deputat, dar să fii sigur că a doua oară nu mai ești ales.

Mincinosul — Reclamele — de orice natură — sunt minciuni. Și o negustorie merge bine prin minciuni.

Dreptul — O reclamă făcută din minciuni, e cea mai proastă reclamă, căci se pierde toată încrederea. Iți cumpără odată omul, dar îl pierzi definitiv de mușterii. Tot așa și cu negustoria. Iată de ce, fereste-te de minciuni—ca „diavolul de tămăie“ — căci „minciuna e capul tuturor răutăților“.

I. N. Ene.

Tot înainte !..

In numărul 292 din „Cultura Poporului“ s'a vorbit despre „Opașul Sateilor“. Ne bucură Arhimandrit Scriban se interesează în de aproape de activitatea folior pentru popor. Nu zicem nimic de îndrumările date, multumindu-i cu deosebire. Foia noastră „Opașul Sateilor“, tipărită ca o necesitate a sateilor noastre și a culturii în general a fost imbrățișată de mulți iubitori ai ridicării poporului prin cultură. Și dacă se vad anumite lipsuri, și un fie luate în nume de rău, căci drumul este greu și luptătorii pușini și răzlezi, iar directorii foii Pr. Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, încâtușat de multe greutăți și preocupat de multe pentru binele obștesc, lasă fără să vrea să scape aceste neîgăduite strecurări în buna orânduire a foii.

Preocupat de strângerea folclorului muzical și literar, pe care cu răvnă deosebită le publică în cunoscuta revistă „Izvoarașul“, având în ținta preocupărilor sale atât tipărirea pentru popor „Opașul Sateilor“, cât și o foaie sau revistă de apicultură „Prisaca“. Cu destule greutăți și-a înfrupt și o tipografie proprie pusă în slujba editării folior populare nevoilor sateilor noastre...

Și voui lua, fără crutare, și din alte foi tot ce este bun de hrănit poporul. Să nu se creadă că numai ce cugetă și știe cineva acum e totul. Sunt atâtea bucați și atâtea materiale foarte bune de publicat în dilerite reviste cât de vechi, ce trebuiesc cunoscut și care este mai sănătos în atâtea dați decât multe articole făcute pe comandă din dorința multora de a scoate foi ce să fie directori ale lor.

Noi cu gândul bun am luat articole și din „Cultura Poporului“ și vom mai lua și vom face un front strășnic contra intinericului — că-i bine să năcepă lucrul cu țarie și cu unitate de vederi.

Ne străduim la această mar-

gine de față să facem un cub de răsvăritori contra leneviei și a nepăsării în lumea acelor ce sunt puși chiar străjeri și luminatori ai poporului. Noi chemăm alături pe toți iubitorii de lumină să sprijinească și să dea cât mai multă viață „Opașului“, căci la „opaș“ s'au întărit sulele strămășilor. Ne-am bucura dacă ar li presărate cât mai multe luminete de acestea, din loc în loc, în satele noastre. Ele nu vor avea decât țaria și fala unei mici petricele, ce întregesc clădirea cea mare a neamului.

Sunt atâtea foi pentru popor : „Lumina Sateilor“, „Foaia Poporului“, din Sibiu, „Vestitorii Sateilor“ din Falticeni, micuțul „Luceafărul“ al lui Georgesu—Obreja din R. Sărat, „Gazeta Sateilor“ din Galați, „Duminica Poporului“ a d. lui S. Mehedinti, „Duminica Ortodoxă“ a Părintelui Malăești și altele și totuși nu s'ar supăra conducătorii lor dacă ar li încă pe atâtea, ba încă și mai multe, căci frontul s'ar întări tot mai mult contra aceluiaș dușman.—„Opașul Sateilor“ a imbrățișat cu multă îndrăznie, în singurătatea unui sat, problema răspândirii gustului de citit printre săteni, problema ce pare mult ușurată prin existența la satele foii, chiar a tipografiei ce urmează această sarcină tot mai mult.

Și câte sunt de făcut la țară ! Și căji sunt nepăsători și lasă neghina să'n collească în ogorol nostru...

Veniți toți cei ce aveți în cugete și'i inimii porniri pe calea cea bună, răspândind în masa poporului cât mai multă lumină cu foile ce apar în scopul acestui...

Ioșif N. Dumitrescu

Sectele religioase din America

YYYYYY

„California“ e fara superstițiilor. Astfel în anul 1925, se descoperi că un individ la un ceremonial de sacrificii religioase se oferi el însuș pentru un sacrificiu care avu loc. Martorii au mai declarat că, de multe ori s'au oferit și oi pentru sacrificiile făcute într-o noapte, iar într-o altă noapte, un adept al unei secte, s'a oferit el singur pentru a i se frige cu un fier înroșit mâinele, picioarele și corpul. Altă dată o profetă religioasă spusă că îngerul Gabriel s'a arătat ei în viziune, dând o zi sfârșitului lumii.

Un tablou comun despre America de astăzi, dată de satiristi, realisti, expresionisti, navelisti, autori de piese de teatru, cum și de mult preoți, este acela de a arăta ca pe o țară formată de într-o adunătură de oameni, de experți în eficacitate, fiecari, băieți de liceu cu cu s t i c l e l e cu alcool ascunse prin buzunare, și fete de pension cu țigărite în gură; o țară devotată comercializării și mecanizării de tot felul, sărbătoreală fiind consacrată vânzătorilor de mărfuri, iar nopțile pentru „Jazz“. Astăzi, a început să fie arătată de ei și ca o țară cu tot felul de secte mistice, religioase.

Cea mai interesantă perioadă de noui secte în Statele Unite ale Americii a fost aceea ce culmină cu anul 1849.

In anul 1844 un oarecare „Miller“, așteptă cu secta lui sfârșitul lumii, surorii lui „Fox“ au început spiritualismul, și colonia „Oberlin“ ju fondată în Ohio.

In anul 1820 un oarecare „Smith“ avu prima revelație, când i se spusă că toate credințele existente erau greșite. După șapte ani, apără cartea „ Mormo nilor prin acest „Smith“, pe niște table de aur. In anul 1843, „Smith“ primește revelația în favoarea poligamiei în Illinois.

Nouii religii încă nu au încetat nici astăzi să apară în aceste colonii.

Un oarecare „Dowis“ fondă orașul „Zion City“ în Illinois în secolul al XX-lea. In anul 1825, un oarecare „Volvis“ și adepții lui, susțineau fără un pic de rușine că pământul nu e rotund ci plan, cerul e o mască dintr'un material solid, de care atârna ca niște lumânări soarele, luna și stelele. Nu sunt lucruri exagerate căuși de puțin. Sunt biblioteci tipărite cu aceste năzdrăvăni în secolul al XX-lea în America. Apoi multe și multe secte cari pedepsesc pe sectarii cari jac uz de cinematograful, guma de ramegăst „Chewing Gum“, stridii, porc, paste de dinți, tutun, baia, pomada, alcool, carne, etc. etc.

Apoi multe secte au fost introduse de prin Asia și mai modernizate în America. Astfel este „Bahaism“—fondat 80 ani în urma în Persia, se întinde acum printre Americani. Apoi „Crowley“ — „Baphomet al XI-lea“ ordinal templierilor din Orient,—conducătorul închinătorilor lui „Satana“, a cărui motto e, „Fă tot ce vrei“.

Dealtfel, astfel de organizații sunt peste tot teritoriul Statelor Unite ale Americii, în restul continentului Americii, și mai ales în Mexic unde au fost găsite tot felul de organizații de secte misterioase cari se închină lui „Satana“ și la cari ceremonii capre și câini sunt sacrificate pentru a invoca puteri supra naturale. Poliția descoperi de curând și moartea a câtorva oameni, produsă din cauza acestor fanatice religioși.

Apoi „Dr Bernard“ cu riturile Hindustane, Regele „Parnell“ din secta casei lui David-Michigan, care predică imortalitatea corpului, are peste o mie de persoane transformate prin bigotism în niște nenorociți mai rău ca niște sclavi. Dar numărul acestor sălbatici depe teritoriul Americii e nesfârșit.

Adepții din cultul de a umbla fără pălărie erau în anii din urmă pușini; astăzi numărul lor e foarte mare. Nu numai studenții cari vor să unte pe Englezii, umblă cu capul gol, ci chiar oamenii mai în vârstă. Unii, e drept, o fac din motive de igienă, purtând uneori în jurul capului nu numai un cozoroc pentru a le feri ochii de bataia soarelui, dar cei mai mulți o fac din motivele religioase impuse de diferite secte americane.

Date statistice asupra bisericilor.

In ultimii douăzeci și cinci de ani, s'au ridicat în Statele Unite ale Americii câte cinci biserici zilnic. Intre anii 1900—1925, numărul clădirilor de biserici a crescut dela 190.805 la 236.964,—adică la 1846 pe fiecare an.

Numărul total al membrilor acestor biserici se crede a fi aproape 47 milioane, în timp ce în 1900 erau numai 20 de milioane.

Cresterea membrilor bisericii „Romano-Catolică“ a fost de 6 ori mai mare ca a celei mai largi denotație protestantă, — care e biserica „Metodist-Episcopala dela Nord“. Apoi, al doilea corp mare de protestanți, sunt „Baptiștii dela Nord“, al treilea loc îl ocupă „Baptiștii dela Sud“ și al patrulea corp e biserica „Metodist-Episcopala dela Sud“. Protestantismul are la 200 de secte în America, — dela Metodisti și până la cea sectă numită „Rasetiști“.

17 grupuri formate din 100 secte creștine din America, au la 43 milioane membri, iar alte peste 100 de grupuri mai mici, au la vreo 4 milioane de membri.

Se adună din colectele benevole la 463 milioane dolari. Sunt la 25.000 preoți catolici în Statele Unite ale Americii și la 2 milioane sunt tineri din școlile parohiale.

Sectele religiei mozaice cuprind vreo 357.000 de membri, — șefi de familie a celor vreo 2 milioane de Evrei din Statele Unite ale Americii.

O listă cu date asupra bisericilor din America.

- 1. Catolici de Apus (Romano-Catolici):—trei secte—peste 16 milioane de membri—17% din populația țării.
- 2. Metodisti:—15 secte—9 milioane de membri; din cari:—Metodisti Episcopali de Sud 4 1/2 milioane, Metodisti Episcopali de Nord 2 1/2 milioane.
- 3. Baptiști:—14 secte—8 1/2 milioane; din cari:—Baptiști dela Nord 3 1/2 milioane, Baptiști dela Sud 3 milioane, Nat. Baptiști la 1 milion, Baptiști Primtivi 100.000.
- 4. Presbiterieni:—9 secte — 2 1/2 milioane; din cari:—Presbiterieni de Nord 1 1/2 milion, Presbiterieni dela Sud 1 1/2 milion.
- 5. Luteranii:—17 secte—2 1/2 milioane; din cari:—Luteranii Uniți 3/4 milion, Luteranii Sinodici 1/2 milion, Luteranii Norvegieni 1/4 milion.
- 6. Discipolii lui Hristos: — 2 secte—1 1/4 milioane; din cari:

Biseriile lui Hristos 1/4, de milion.

7. Ortodoxii de Răsărit:—9 secte 3/4 milion; din cari:—Greci Ortodoxi (Hellenici) 1/4 milion, Ruși Ortodoxi 1/4 milion.

8. Sfinții de odinioară:—2 secte — 1/2 milion.

9. Reformații:—3 secte—1/2 milion; din care: Reformații din America la 1/4 milion.

10. Frații Uniți în Hristos: — 2 secte—1/2 milion.

11. Frații Duncards: — 4 secte—159.000.

12. Adventiști:—5secte—150.000.

13. Prietenii:—4 secte—100.000.

14. Mennoniti:—12 secte—85.000.

15. Evangelic Scandinavi:—3 secte — 40.000.

16. Moravian:—2 secte—27.000.

17. Pentecostal:—3 secte—18.000.

18. Evrei:—357.000 capi de familie; divizați și ei în două secte mai mari.

Printre alte denumiri ar mai fi de menționat: Protestanți Episcopali, 1/4 milioane de membri. Congregaționalisti, 1 milion. African Episcopali, 1/2 milion. African Episcopati Zion, 1/2 milion.

Colorați Metodisti—Episcopali, 1/4 milion.

Evangelic-Sinod Nordal Americii, 1/4 milion.

Apoi din cele mai mici sunt : Augustinian Luteran Sinod, Biserica Evanghelică, Metodisti Protestanți, Sinodul Luteran-Ohio, Sinodul Luteran-Iowa, Frații Conservativi, Biserica Creștină (110.000 membri), Sărbi Ortodoxi (100.000 membri), Prietenii Ortodoxi, Apostolii Armeni, Catolici Naționali Polonezi, Salvation Army (74.000 membri în Statele Unite ale Americii), Cumberly Presbyter, etc. etc.

Pe lângă acestea, mai sunt nenumărate alte secte mai mici, cari cuprind uneori numai pe singur fondatorul sectei : astfel, Comunitații, Corpul Creștin Liberal ș. a. m. d.

Religiile mondiale.

Un șfert din locuitorii globului sunt de religie creștină, cari recunosc învătăturile lui Hristos fixateprin N. Testament. Insa s'au divizat în mai multe feluri decât ar putea fi clasate, iar America a avut o parte importantă a le diviza și încă să continue să le divida la infinit.

Astăzi e socotit că cei vreo 565 milioane de creștini împărțiți în grupuri generale mai mari, ar putea fi estimați astfel:

278 milioane membri în biserica Romano-Catolică,

172 milioane Protestanți diferiți.

120 milioane Biserica Ortodoxă de Răsărit.

Insa, celelalte religii mondiale au împreună peste un miliard de membri :

310 milioane, Confucians și Taoists,

211 milioane, Hindustani,

222 milioane, Mahomedani,

140 milioane, Budiști,

și 12 1/2 milioane, Mozartii, 25 milioane, Shintcists, 159 milioane, Animists, și 16 milioane, diferite,—neclasificate.

BIBLIA

Societatea biblică din Statele Unite ale Americii are vreo 115 ani de existență. In anul 1925, a emis peste 9 milioane de biblii traduse în 150 de limbi diferite.

Dealtfel, Biblia a fost tradusă și împărțită până acum în 572 limbi peste tot globul; iar de curând a fost tradus Noul Testament în alte 9 limbi noi.

Georgehe V. Lohan Prof. de Limba Engleză

„Foro Trajano“, la Roma, descendenții lui Atila n'au găsit destule cuvinte spre a critica România, pe care o voesc de aceeași origine cu dânsi, (tot astfel fac și azi, dar cine îl ascultă?)

„Inde Iurac“. Ei li contestă latinitatea sa cunoscută de toate națiunile oneste și cari au scris pagini în liiere de aur, la adresa acestui popor destept, cult și muncitor. Expun fapte spre a putea găsi leacuri și lua deciziuni, de aceea și suntem azi în congres însă cu asemenea procedări e greu.

Știm că amorul de patrie, amorul propriu, ambițiunea, ura și răsunarea sunt inerente naturii omului, și căt vor exista pasiuni, tunul va bubui.

Suntem la începutul secolului XX și pân'acum orice diferend, era încheiat prin teribilul flagel al războiului; urez acestui nou secol, ca el să fie al împăcării popoarelor, pacea să fie cel mai bun și cel mai luminos far, care să lumineze umanitatea; însășiși să poată proba că cultura intelectuală a anului este la apogeuul său. (Și 'n loc de pace a urmat războiul d'acum 10 ani).

Cultura ? dar ce cultură ? Masele n'au fost ele tot'dauna tărăte de oameni superiori ? Să vedem puțin, dacă această cultură nu este eronată, dacă unele din cărțile școlare, nu trebuiesc prohibite din programe. Unde oare copiii învătă mai multe crime, persecuțiuni, masacrări, mai multe cruzimi ca în cărțile

școlare ? Inconștient noi îi umplem capul și inima *cu lucruri științifice și morale (așa credem noi cel puțin), și în fond nu este decât inocularea sârmanului său cap și a inimii sale, cu virusul răzbnării, acea teribilă hienă, care se nutrește cu cadavrele răniților și bea sângele victimelor războiului.

Dar să deschidem Biblia și să răsloim... Ce eroare ! Adam și Eva creați după imaginea lui D-zeu, nu știu ce este recunoștința.

Eișnu se supun voinței lui Dumnezeu. Cain ucide pe fratele său și Dumnezeu pedepsește și este incendiator. Arde Sodoma și Gomora. Laban, Iacob, Lia, sunt falșificatori, Ioșef este vândut de către frații săi. David dă cu praștia și ucide pe Goliat. Profeteii sunt aruncați în flăcări... Mai departe... In Noul Testament ascultați... Bunul și dulcele Iisus este crucificat ! Pentruce ? Pentrucă a încercat să regenereze lumea. Apostolii, martirii sunt masacrați. Repet. Unde se poate găsi o mai vastă și completă enciclopedie a crimelor și a nizerilor, decât în cărțile școlare ?

Să luăm Istoria... Fericit este arel popor, care nu are Istorie, a zis nu știu care înțelept; desigur cugetând la ura pe care o purtăm, o hrănim în sullet contra tuturor acelor popoare, care au fost rău voitoare patriei. Istoria ? Un tezaur și mai bogat și mai complet de crime, de răzbnări, de drepturi de revendicare și de

nemai sfârșite și îngrozitoare uri și persecuțiuni ?

„Geografia... Ah !... Până aici are hotarul și acum ? A, nu este imposibil, noi voim să reintrăm în hotarele noastre. Acesta este momentul... Cutare țara este revoltată, cutare este pe calea unei ruini economice, care nu-i permite. Aide să mergem iute, iute... Armele în mâini și așa mai departe.

Vedeți dar, că unele cărți școlare sunt în programele oficiale și dificultatea de a le prohibi este mare, dacă nu imposibilă.

Cum va fi câmpiiile și satele fără cântece de războiu, vetrele fără povestiri războinice ? Cari vor fi în viitor cântecele, rugăciunile ce vor zice bunicele, cu care noi să ne legănăm și să ne adormim copiii ? Sunt pentru pace, astfel n'ași fi pe această tribună, dar m'ntreb încă și azi, care va fi calea cea mai sigură prin care să vedem realizându-se dorința noastră, dorință care constă în : A vedea stindardul alb fălând pe sfărâmtăturile omieniri atât de decimate prin capriciile regilor și ale cuceritorilor ?

Și pe când îmi fac această întrebare, înaintea gândirii mele se deslășor teribile drame : Sadi Carnot, Impărăteasa Elisabeta și bunul și dărnicul Rege Umberto. Tremur și rog pe Dumnezeu să fii un profet mincinos, dar mă cutremur, ca nu cumva secolul viitor să fie al unui uragan

social (D-na Smara a fost proiectă căci veni războiul dela 1916—1918) care să bubue în inimile desmoștenitorii și să facă să se dărâme bazele societății actuale deja prea, prea putrede, pentru o lume prea veche.

Mă cutremur, că vor fi războaie și mai teribile ca cele de astăzi, căci vedeți de douăzeci de ani decând datează societatea anarhistă, ce progrese a făcut ea și se săvârșesc la umbră aceste războaie ale anarhiștilor, fără ca să ne putem apăra și este de neuzit și de necrezut cu ce adresa și cu ce ușurateți și precizune cad capetele dreptilor și ale inocenților. Procedurile sunt foarte nenorocite, foarte condamnabile dar... să luăm aminte.

Pentru miile și milioanele de semeni ai noștri, cari suferă și împreună cu capii lor sunt în cea mai neagră mizerie, n'a fi sunat oare ceasul să cugetăm la ce ar fi de făcut pentru ei ? Evident, că Dv. toate sunteți în curent cu acest războiu neindurător, în centrul căruia nimeni nu cunoaște nici un mijloc de apărare. Vă uitati... exemplele nenorocite date cu moartea celor trei Suverani, sunt încă vii în memoria noastră. In contra acestui războiu în întuneric, trebuie să îndreptăm toată atențiunea noastră, să luăm toate precauțiunile noastre.

Care va fi dar rolul femeii în teribilul războiu declarat, admind că ea ar putea ajunge să găsească calea cum să asigure

viața dezocupațiilor, tuturor flămânților, acest războiu înceta-va el oare ?

Sau : A sunat ora pentru dărâmarea completă a bazelor organizațiilor sociale actuale, care azi nu mai este în raport, nici cu legile, nici cu obiceiurile, nici cu dezvoltările fizice și intelectuale, iar acești nenorociți viermi ai pământului, au fost aleși spre a fi destructorii lor !

Doamnelor și Domnilor,

Ajung la sfârșitul discursului meu, având poate aerul că nu m'am gândit la nici o soluțiune ; am avut onoarea a asista la mai multe congrese și luând cuvântul, concluziunile n'am ezitat a le pune la biuro, dar acum mărturisesc, că decând sunt în această importantă ligă, nu mă gândesc decât la aceasta, Cine știe ? Totul este rezervat viitorului, Timpul și împrejurările vor putea multe lucruri. Răbdare !..

Religiunea lui Christ a început prin 12 Apostoli și astăzi ea este imbrățișată până și de centrele negre din Africa.

Abolirea războiului este un act mult mai gigantic ca această Expoziție Universală așa de bine reușită. Numai Franța acest far intelectual, care de secolii luminează toate țările din omienire și care are spre deviază aceste trei sublime cuvinte : Libertate, Egalitate, Fraternitate, se poate însărcina cu aceasta, întrebuințând totă forța morală, spre a face din ea deviza tuturor nați-

unilor, atunci, numai atunci se va putea zice : Trăiască republica globului, Trăiască Pacea Universală Trăiască Franța !

Dar noi, avea-vom noi lericidarea să vedem fălând acest stindard alb ? Cu descoperirile zilnic *) astronomice și electrice, cine știe dacă el nu va fi implantat în Marte, Sirius sau Steaua Polară ?

Dar țărâna noastră ? Va trăsări la adâncimi de metri, însă să sperăm că descendenții noștri, cu toate schimbările celui de al XX-lea secol, își vor reaminti că pentru abolirea războiului, noi am fost primele luptătoare și că stindardul alb a fost țesut de femeie în anul de grație 1900, la Paris în primul congres pentru Pacea Universală.

Smara

*) D-na Smara a prevăzut dela 1900 progresul inventurilor de azi : Automobilul, aeroplanul, telefonul, telegrafia fără fir, gramofonul etc.

CONCLUZIE

Iată concluziunea depusă de d-na Smara la biuroul congresului :

1. Pentru abolirea războiului, trebuie o schimbare completă a legilor, a obiceiurilor, a faptelor ; astfel ca rasa umană să fie regenerată ; pentru aceasta omienirea are nevoie de educațiune specială, așa ca orice popor să ajungă a-și revendica drepturile sale pe alte căi, decât pe acelea ale răzbnării.

2. Pentru această educațiune trebuie excluse capitolele din bibliie, din Istorie și din geografie, care împing la revendicarea drepturilor, la aspirina la război.

3. A înlocui aceste

O excursie botanică pe muntele Ceahlău

(Carpații Moldovei)

Farmacist Colonel Gh. Grîntescu
Farmacist Șef al Armatei

Sub pașii omului de știință natura se desvăluie mereu mai bogată și mai puternică.

Titaniștii moldovei se face mai uriași, și mai puternic stăpânește peste văile pe care le domină.

De câțiva timp se face propagandă, de a se rezerva teritorii interesante din punct de vedere pitoresc și al cercetărilor științelor naturale, pentru a le transforma în Parcuri naționale.

Această propagandă este dusă de Societatea Naturaliștilor și de Institutul de Botanică din Cluj, relevându-se însemnătatea Parcurilor Naționale, în scop de a apăra speciile vegetale animale devenite rari în Carpați, din cauza distrugerii pădurilor și fânelor sau din cauza dezvoltării unor industrii în cele mai frumoase văi din țara noastră.

Pentru apărarea locurilor celor mai frumoase din vâlcele noastre montane, este nevoie a se lua toate măsurile garantându-se conservarea lor prin o lege.

Întregul șir de munți ce compun acest masiv, este dominat de cel mai frumos munte ce ni l-a dăruit natura atât ca construcție cât și ca formă. Muntele Ceahlău.

Ceahlăul cu vârful său Toaca 1904 m. alt., Ocolășul Mare 1911 m. alt., are asemănarea unei biserică, cu o turle, ce predomină toți munții și întregul șir al Moldovei, până spre Iași și Galați.

Suprafața sa este cam de 20 km. p., separată din toate părțile prin văi profunde străbătute de Bistrița, Bicaz și Bistrița-ara.

Din punct de vedere geologic, Ceahlăul este un masiv format în partea superioară de conglomerate și înconjurat mai cu seamă spre Bicaz și Bistra de numeroase klippe, în formă de turnuri, cum sunt Turnurile Butului și întregul lanț de clipe ce formează Politeia Crinului.

Excursiuni ce vor să facă ascensiunea Ceahlăului, pleacă din Piatra, capitala județului, Neamț sau de la Târgul Neamț, trecând peste Petru Vodă, parcurgând valea Largului și merg până la Râpiciuni cu automobilul sau cu trăsura.

Din Piatra se poate merge cu trăsura, automobilul sau diligența pe valea Bistriței, trecând prin strămoșii Straja, apoi Bicazu, Hangu și Râpiciuni. De aici se vor parcurge încă 9 km. până la Mănăstirea Durău, situată la 900 m. alt.

Drumul este foarte bun și cel mai frumos din toată Moldova. Din Piatra până la Mrea Durău călătoria cu trăsura se face în 6-7 ore (90 km).

După un repaos de o noapte la Mrea Durău excursiuni în zori zilei, însoțite de o călăuză și cai, vor face ascensiunea Ceahlăului pe poteca bine cunoscută, ce trece pe la Fântâna Macărescu.—Acest drum duce pe coasta ce nu prezintă nici o dificultate pentru cei antrenati, dar călătoria este grea și obositoare pentru cei ce nu au antrenament, mai având și dorința de a face excursiunea într-o zi.

Interesant pentru a vedea toate frumusețile Ceahlăului și pentru naturaliști, este de a urma drumul de pe valea Martinului, ce duce la Stăniile.—Plecând de la Mrea Durău pe valea pârâului Schit, umbrită de fag și brad, vom merge până la «Rupturi», unde călătorul se va opri pentru a vizita frumoasa cascadă «Durnitoarea» a cărei apă cade în 3 ziduri de stânci, de la înălțime de 100-150 metri, formând un basin scobit în stânci cam de 15 m. adâncime.

Reîntorși la gura pârâului Rupturi, vom continua drumul fără urcuș până sub stâncă chilia Călugăriței. Aici se găsește în mare cantitate planta Heliosperma quadridrum auriculatum. Plecând de aici și fără oboseală începem să urcăm spre Zăvoarele Stănilor 1200 m. alt., de unde ni se deschide o panoramă măreață spre vârful Ocolășul Mare cât și spre Piatra Sură și Neagră.

Ajunși sub gardul Stănilor sau vom apuca pe poteca ce duce spre Ighiabul lui Vodă (pe unde a trecut Petru Vodă în Transilvania) pentru a ajunge pe platoul Ocolășul Mare (1900 m. alt.), sau excursiuni pe st. str. care pe sub peretele Ocolășul Mare (1900 m. alt.) pe așă zisul Brau al Stănilor, care începe de la Ighiabul de Boambe și continuă pe o lungime de 12 km. până la Piatra cu Apă Rece.

Mai jos și paralel cu acest zid, începe alt zid tot din Piatra Sură și ia direcția tot spre Piatra cu Apă Rece; acest zid abrupt și drept ca un perete, este presărat cu numeroase văluri ascuțite și burtă înalte, care poartă numele de Turnuri, cum sunt Turnurile Butului, a Crucei și a Politei cu Crini (Larix polonica).

Pe aceste brauri găsim o floră interesantă refugiați pentru a se scăpa de distrugerea oilor și a omului.—Mergând pe acest brau până la Piatra Detunată vom avea frumoase priveliști până în reea departată, în care vălurile de munți și dealuri se pierd ca niște insule pe apă.

Aici vom găsi frumoase și numeroase exemplare de Traudalir alpin (Ruza alpina adonophora) și altele. Din această parte a Ceahlăului s'a desprins marea avalanșă în 1906 care a îngrozit în ziua de Paște Schitul Ciribuc (cu călugări în timpul strâbei sub un enorm bloc de piatră, de sub care azi isvoară apa).

Dela Piatra Detunată printr'un strămț și periculos Ighiab, excursionistul încercat se poate strecura ca să iasă deasupra peretelui Ocolășul Mare (altel va fi nevoit a se întoarce și a urma calea prin Ighiabul lui Vodă).

Vârful Ocolășul Mare 1911 m. alt., este înălțimea cea mai mare și de aici se deschide excursiuni la un mare platou (de 1 km. jumătate) lucinat spre nord către Fântâna cu apă rece și Cabana. Acest platou foarte lat este acoperit în întregime de Sphagnum (mușchi) și de câteva specii de Licheni (Cetraria cuculata, C. Islandica etc.), prin care găsim rari tufișe pipernice de la m. alpina nophora, Juniperus (juniper) Larix (Crin) și numeroase tufe de Veticium (m. crin și altele). Pe coasta de pe care se urcă Cabana și Sphagnum mușchi și de câteva specii de Licheni (Cetraria cuculata, C. Islandica etc.), prin care găsim rari tufișe pipernice de la m. alpina nophora, Juniperus (juniper) Larix (Crin) și numeroase tufe de Veticium (m. crin și altele).

Excursiuni ce vor să facă ascensiunea Ceahlăului, pleacă din Piatra, capitala județului, Neamț sau de la Târgul Neamț, trecând peste Petru Vodă, parcurgând valea Largului și merg până la Râpiciuni cu automobilul sau cu trăsura.

Din Piatra se poate merge cu trăsura, automobilul sau diligența pe valea Bistriței, trecând prin strămoșii Straja, apoi Bicazu, Hangu și Râpiciuni. De aici se vor parcurge încă 9 km. până la Mănăstirea Durău, situată la 900 m. alt.

Drumul este foarte bun și cel mai frumos din toată Moldova. Din Piatra până la Mrea Durău călătoria cu trăsura se face în 6-7 ore (90 km).

După un repaos de o noapte la Mrea Durău excursiuni în zori zilei, însoțite de o călăuză și cai, vor face ascensiunea Ceahlăului pe poteca bine cunoscută, ce trece pe la Fântâna Macărescu.—Acest drum duce pe coasta ce nu prezintă nici o dificultate pentru cei antrenati, dar călătoria este grea și obositoare pentru cei ce nu au antrenament, mai având și dorința de a face excursiunea într-o zi.

Interesant pentru a vedea toate frumusețile Ceahlăului și pentru naturaliști, este de a urma drumul de pe valea Martinului, ce duce la Stăniile.—Plecând de la Mrea Durău pe valea pârâului Schit, umbrită de fag și brad, vom merge până la «Rupturi», unde călătorul se va opri pentru a vizita frumoasa cascadă «Durnitoarea» a cărei apă cade în 3 ziduri de stânci, de la înălțime de 100-150 metri, formând un basin scobit în stânci cam de 15 m. adâncime.

Reîntorși la gura pârâului Rupturi, vom continua drumul fără urcuș până sub stâncă chilia Călugăriței. Aici se găsește în mare cantitate planta Heliosperma quadridrum auriculatum. Plecând de aici și fără oboseală începem să urcăm spre Zăvoarele Stănilor 1200 m. alt., de unde ni se deschide o panoramă măreață spre vârful Ocolășul Mare cât și spre Piatra Sură și Neagră.

Ajunși sub gardul Stănilor sau vom apuca pe poteca ce duce spre Ighiabul lui Vodă (pe unde a trecut Petru Vodă în Transilvania) pentru a ajunge pe platoul Ocolășul Mare (1900 m. alt.), sau excursiuni pe st. str. care pe sub peretele Ocolășul Mare (1900 m. alt.) pe așă zisul Brau al Stănilor, care începe de la Ighiabul de Boambe și continuă pe o lungime de 12 km. până la Piatra cu Apă Rece.

Mai jos și paralel cu acest zid, începe alt zid tot din Piatra Sură și ia direcția tot spre Piatra cu Apă Rece; acest zid abrupt și drept ca un perete, este presărat cu numeroase văluri ascuțite și burtă înalte, care poartă numele de Turnuri, cum sunt Turnurile Butului, a Crucei și a Politei cu Crini (Larix polonica).

Pe aceste brauri găsim o floră interesantă refugiați pentru a se scăpa de distrugerea oilor și a omului.—Mergând pe acest brau până la Piatra Detunată vom avea frumoase priveliști până în reea departată, în care vălurile de munți și dealuri se pierd ca niște insule pe apă.

Aici vom găsi frumoase și numeroase exemplare de Traudalir alpin (Ruza alpina adonophora) și altele. Din această parte a Ceahlăului s'a desprins marea avalanșă în 1906 care a îngrozit în ziua de Paște Schitul Ciribuc (cu călugări în timpul strâbei sub un enorm bloc de piatră, de sub care azi isvoară apa).

Dela Piatra Detunată printr'un strămț și periculos Ighiab, excursionistul încercat se poate strecura ca să iasă deasupra peretelui Ocolășul Mare (altel va fi nevoit a se întoarce și a urma calea prin Ighiabul lui Vodă).

Vârful Ocolășul Mare 1911 m. alt., este înălțimea cea mai mare și de aici se deschide excursiuni la un mare platou (de 1 km. jumătate) lucinat spre nord către Fântâna cu apă rece și Cabana. Acest platou foarte lat este acoperit în întregime de Sphagnum (mușchi) și de câteva specii de Licheni (Cetraria cuculata, C. Islandica etc.), prin care găsim rari tufișe pipernice de la m. alpina nophora, Juniperus (juniper) Larix (Crin) și numeroase tufe de Veticium (m. crin și altele). Pe coasta de pe care se urcă Cabana și Sphagnum mușchi și de câteva specii de Licheni (Cetraria cuculata, C. Islandica etc.), prin care găsim rari tufișe pipernice de la m. alpina nophora, Juniperus (juniper) Larix (Crin) și numeroase tufe de Veticium (m. crin și altele).

Excursiuni ce vor să facă ascensiunea Ceahlăului, pleacă din Piatra, capitala județului, Neamț sau de la Târgul Neamț, trecând peste Petru Vodă, parcurgând valea Largului și merg până la Râpiciuni cu automobilul sau cu trăsura.

lui Decebal cu oile sale, pe care Dumnezeu a petrificat-o, pentru a nu fi prinsă de Traian.

Odată excursionistul ajuns aici nu-i este permis a scobori, țara a vedea un apus de soare, care totuși însă nu poate întrece splendoarea ce ne oferă un răsărit de soare.

Călătorul va trebui să se găsească la 4 în zori de zi, în vârful Toaca, aci va aștepta liniștit răsăritul soarelui dacă cerul e senin. Mai fericit este acel muritor, care va apuca un răsărit de soare pe ceață.

Lucru ce se întâmplă foarte rar, dar de o feerie neîntrecută. Sînd de la poalele vârfului Toaca, vom străbate negura până în vârf, deodată ne găsim între cer acoperit de stele și pământ acoperit uniform de valuri mici de nori, ce se întind ca o mare în toate părțile, până se pierd în orizont.

Te simți altul, parcă visezi, parcă ești în altă lume, te găsești ca pe un petic de pământ plutind pe ocean. Răsăritul se luminează din ce în ce, dându-se către orizont coloritul de foc. Coloritul devine mai viu, mai luminos, atunci pânza de nori se desface încetul cu încetul, din care se înalță discul de foc, ale cărui raze joacă pe întinsa negură ca o barcă pe valuri.

Răcoarea dimineții și acest joc neîntrecut de frumos al răsăritului, te face să crezi că nu ești pe pământ. Dus în alte sferă, deodată rămâi uimit, văzând cum pânza de nori se soare se desface treptat, încetul cu încetul vedem cum apar vălurile de munte, apoi văie una câte una, prin care se perșeapă scîlbind în soare panglicile de diamant, ale apelor, presărate ici-colo cu gramezi de case punctate cu alb, ce se întind perzându-se în zărea cea mai îndepărtată.

Soarele se ridică împrăștiind până și cea mai mică urmă de negură, apoi totul dispare, totul intră în normal.

Ne coborâm curegretul pentru că am părăsit pe iute acele frumuseți, cotim pe sub Piatra Lată și Casa Kneazului, poposind la Mănăstirea Durău.

Ceahlăul este masivul cel mai vizitat din toți Carpații Moldovei, spre partea opusă cu Fântâna cu apă rece, se găsește Cabana 1800 m. alt., adăpost făcut din inițiativa unui Comitet din Iași.

Acest adăpost a suferit mult în timpul războiului, unde au cantonat ruși.

Dacă a suferit de pe urma rușilor, apoi nici reparat n'a fost scutit, de a nu suferi de pangărea cărbunilor și a creioanelor unor necivilizați vizitatori.

Iată ce puteți vedea și simți în timpul războiului, unde au cantonat ruși.

Dacă a suferit de pe urma rușilor, apoi nici reparat n'a fost scutit, de a nu suferi de pangărea cărbunilor și a creioanelor unor necivilizați vizitatori.

Iată ce puteți vedea și simți în timpul războiului, unde au cantonat ruși.

Dacă a suferit de pe urma rușilor, apoi nici reparat n'a fost scutit, de a nu suferi de pangărea cărbunilor și a creioanelor unor necivilizați vizitatori.

Iată ce puteți vedea și simți în timpul războiului, unde au cantonat ruși.

Dacă a suferit de pe urma rușilor, apoi nici reparat n'a fost scutit, de a nu suferi de pangărea cărbunilor și a creioanelor unor necivilizați vizitatori.

Officosul

(Carpații Moldovei)

Farmacist Colonel Gh. Grîntescu
Farmacist Șef al Armatei

A îngălbenit ca o statuie de ceață. Vesnic trist. Numai trist l-am văzut eu de când îl știu. Când voia să-și arate o bucurie, vârsa un zîmbet dureros prin colțul drept al gurii. Frunța lui ascunde ceva tainic. Întrebam de ce este așa de indispus în tot timpul? Cu un gemăt înecat îmi suneca, apăsându-se pe pînter. La fiecare respirație trebuia să facă loz pe pînterul său funcționer nefinis de pereții pieptului și la a doua, a treia respirație trebuia să tușească slab, stîns și în sec. Durerea se umfla în piept și nu-l lăsa să vorbească, în voie, ba nici să respire.

Prieten nedeșpărit îi era un creion frumos, cu care se juca pe hirtie. Toate liniuțele făcute de el îi spuneau că autorul lor e un sulerind. Făcea caricaturi, lua peisagi, liere frumoase, împodobite cum știau numai occidentalii. Cînd din imaginație dădea un mormint sau un cîmîț întreg, avea un tablou admirabil.

Cînd durerea-i se lăsa prea grea ca să și o mai ușureze, officosul și-o sula pe hirtie: compunea o elegie. În casă plîngea soarta sa nenorocită.

Era tînr, avea 25 de ani. Dar nu se gîndea numai la sine și la tinerețea sa. Se gîndea la durerea ce vor simți părinții lui, cînd vor primi telegrama cea mai tristă, cea mai grozavă: «Fiul Dvs. a murit». Cînd? Se întreba și el. Nu știa cînd, dar par'că vrea și el să moară mai repede. Și șomotele îl supărara. Ele aveau răsnet în tot pieptul lui îndurerat și cădea în nesimțire. Desori își lua poeziile sale și încerca să le recite, dar se înăbușea. Cînd durerea îl tăia răsuflarea. Privea pe cei de seama lui cum se distrează, cum norocos în fața hotelului, cum alții se plîmbă ca duzduțele la braț și privea în fine una toți la un uitat. Pe seara țigă și el ca un moșneag cu baston, în care să-și sprijine corpul nenorocos.

Pe totuș, toți cari îl cunoșteau se dan în lături, se fereau de el și evitau înfățișarea, trecînd strada. Dar toată era un preț evident și isbitoare și sulerința îl oprea în loc... Și nu arare ori plîngea ca un copil și întreba pe Dumnezeu de ce nu l'a lăsat să se bucure și îl de această viață, ca toți ceilalți sau de ce nu-l l'a mai repede.

«Mi-am terminat studiile, în timpul cărora am îndurat destulă mizerie. Am așteptat să termin să mă văd și eu odată deasupra suferințelor. Am terminat cu studiile, dar în curînd voi termina cu totul și țărăși plînga.

Mă duceam pe l'el și de multe ori îl găseam în această stare. Voiam să-i întind mîna, dar el îmi spunea: «Nu! Lăsa că e bine să te lerești. Eu mă mulțumesc cu atât că viu pe mîna și nu m'ai dat uitării cum au făcut ceilalți». Îmi spunea sulerința lui, o împărțea cu mine. Iar eu nu plecam sînd ce nu-nu spunea el: «du-te!». Nu lăsa un moment să fie tăcere, ca să nu mă plîntesc. Credea că poate plec. Observasem aceasta și făceam totul conform dorinței lui. Cu ocazia vacanței de line de am părăsit orașul. Toamna cînd m'am înapoiat, balconul era singur, era gol și ruginit.

Duminică după slujbă m'am plimbat cîțva prin cîmîț. Intr'un colț, sub umbra unor lîleci, am zărit un mormint nou. Nu știu cum, m'am pomenit în fața lui. Am rupt o floare și am început să citesc ceea ce sta scris pe crucea de marmoră albă: «Aici se odihnește Vasile B... . mort în etate de 25 de ani—15 Sept. 1922.—» cu litere mari, cioplite adînc și bronzate.

Officosul dormea somnul de veci. L-am văzut încă odată în balcon, apoi în casă sînd amin. doi de vorbă și rezemându-mi dreapta de grîlaj, am stropit mormintul cu cîteva lacrimi.

D-tru Boronescu

Cea mai răspîndită boală pentru întreaga suflare (românească este)

Cultura Poporului

Prinzînd articole de educație națională

Morală, Religioasă, Literară, Știință

NIMĂNUI N'AR TREBUI SĂ-I LIPSEASCĂ

D. I. GLAVAN Asistent Universitar

Tipografia «Corpului de Jandarmi», București

INFORMAȚIUNI

(Carpații Moldovei)

Farmacist Colonel Gh. Grîntescu
Farmacist Șef al Armatei

Piimbare în Ierusalim. În cursul năsi Decembrie a. c. s'a procedat pentru reînvișii o excursiune științifică în Ierusalim cu vizitarea tuturor locurilor Sfinte precum și în Egipt cu vizitarea orașului și localităților importante.

D-ții funcționari c. f. r., cari doresc să ia parte la această excursiune se vor înscrie la d. Alex. Nășcu, șef de birou la direcția serviciului A., în fiecare zi de lucru dela orele 9—12 dim. Inscriserile se primesc cel mai tîrziu pînă la 31 Noiembrie a. c.

Congresul de neurologie, psihologie și endocrinologie, s'a deschis la Cernăuți în ziua de 12 Octombrie luînd parte foarte mulți medici din întreaga țară. Președinția congresului a avut-o d. Prof. Parhon. Acest congres va dura 2 zile.

Vizita Zepelinului. În ziua de 16 Octombrie pe la ora 2 și jumătate Dirijabilul German, Cotele Zepelin, a sburat timp de 25 minute deasupra Capitalei, însoțit de 4 avioane Românești. Zepelinul avea pe bordul său 20 de pasageri plus personalul de bord. Are o lungime de 235 m. E. costul Zepelinului în August a fost cea mai grea probă, executînd odată pămîntului în 21 zile.

Deschiderea Universității. În ziua de 15 Octombrie s'au deschis Universitățile din București, luînd parte la serbare studenți și studențe.

Ajutor pentru ofițeri. Spre a veni în ajutorul ofițerilor, în special ai celor în rezervă, ministerul armatei s'a gândit la măsura acordării unei prime anuale de șomolare, care s'ar de după cum urmează: Sublocoteninți 24.000 lei; Locoteninți 20.400; Capitani 16.800 și Majori 12.000 lei.

Focul din Moreni. Sonda care s'a găsit la Moreni, un munte în apropierea Iașilor, a dat ca rezultat în urma analizei chimice să fie o substanță asemănătoare cu petrolul. Din această cauză lucrările au început și nu se mai poate găsi un alt mijloc, care ar putea să-l înlocuiască, care e grupul de petrol din Cămin.

Cerc pastoral în ziua de 14 Oct. (cuvoșia Parascheva) a avut loc cercul pastoral al preoților în Comuna Mănteni Jud. Ifov, unde s'a oficiat în sobor sf. Liturghie. La sfîrșit c. preot C. Dobrescu Strănela a explicat sf. Evangh. în scînd în relief viața neprihănită și faptele frumoase ale sf. Parascheva. După masă tot în sf. Biserica c. preot Gh. Scheleanu Olența a vorbit despre sf. Liturghie, scînd învățăturii frumoase pentru Creștinii arătându-le că sf. Liturghie este izvorul necesitat din care poate să se adape orice bun creștin, venind la biserică s'o asculte, la parte la jertfa cea fără de sînge a D-ului nostru Iisus Hristos, creștinii care a-largă după cuvîntul cel bun al învățăturilor evanghelice. De remarcat este că biserică a fost aproape goală, enoriașii fiind la muncă. Din ce cauză nu vor fi venit la biserică? Cu toate acestea preoții fac apostolatul lor, mergînd din sat în sat propovăduind cuvîntul Domnului. (Să-și tragă ponoasele cei care au turbat lumea pe chestia calendarului și a concordatului).

— Joi 10 Oct. 1929 a avut loc conferința cântăreților din jud. Ifov Circumscripția II-a Budești, unde sub președinția dlui prof. I. Popescu Pasărea sa discutat chestiuni profesionale și personale. Au luat parte toți cântăreții din protopopiat. D-l Profesor Pasărea a arătat scopul acestor conferințe spunînd că prin ele se îndămnă la muncă acei oameni care sunt mențiți să aducă prin cântarea și cetirea în biserică laudă lui Dumnezeu. Conform programului cântăreții au venit prepați cu conferința împușă de c. protoeren: «Rolul cântăreților în combaterea «d-ventiștilor». Felul cum s'a achitanțăreții de această conferință a fost neașteptat de multumitor, dovadă ca și de acum înainte sunt gata orîndă a da piept cu rătăcirile dela adevărata cale și care împreună cu preoții pot face la muncă pentru a aduna pe pe drum oile rătăcite, păstrînd mai departe credința și morala în poporul nostru. Cântăreții au executat pe note bisericesti mai multe cântări, au discutat cu d-l Pasărea chestiuni de tipic bisericesti; au luat instrucțiuni cum trebuie să se citească în biserică spunându-li-se că citirea și cântarea s'a ponească din inimă, căci numai atunci este edificatoare de suflet și întărire de credință. P. C. Profesor asigură pe cântăreții de tot sprijinul și îndemnă la muncă mîna

în mîna cu preotul pentru biserică și al neamului. Domnul Prof. Pasărea un vâinic luptător al cântăreților, care neadormit a luptat pentru drepturile lor, a fost aclamat iar un cântăreț îl compară ca un lăcășar care cu razele lui binefăcătoare îi încălește plîngîndu-se ca apunînd odată cine le va mai fi părinte ca să le mai apere drepturile lor!!

S'a făcut apel să doneze pentru statuia lui Anton Pann la Brașov și să se sprijine revista «Cultura» organ de cultură al cântăreților din țară. D-l Prof. Pasărea a asigurat pe cântăreții că timpul vieții ce mai are de trăit va fi pentru ei un părinte neadormit îngrijindu-se de soarta lor.

La Focșani, a încetat din viață maiorul Gh. Pastia, care a fost un mare filantrop. În ultimii doi ani el a donat suma de cinci milioane lei pentru clădirea unui ateneu popular. Tot dintr'o donație a sa s'a clădit și Teatrul Comunal care e de o mare frumusețe.

Ilustrul profesor francez de Martonne de la Soborra (Franța), care se află la noi în țară, va ține 2 conferințe în zilele de 21 și 22 Oct. la Fundația Carol vombind despre Austria și Cehoslovacia.

O delegație de părinți a elevilor cu 8 clase de liceu căzuți la examenul de bacalaureat s'a prezentat d-lui ministru al instrucțiunii cerînd să admită fiilor lor un nou examen.

Starea de plîns a școlilor primare din Lăpușna. Cea mai mare parte din școlile primare din județul nostru, încă n'au început cursurile deoarece au necesitat reparații radicale, dar cari nu s'au putut face la timp, din cauză că nu se dau de către percepții sumele necesare cînd e nevoie.

Anul trecut, în mijlocul iernii, școlile nu mai aveau combustibil și nici nu puteau procura intrucât lipsa lor vădită pe aceste locuri cât și asprimea iernii, erau piedici de nevinis.

Pentru ca să nu pățim și anul acesta la fel, ar trebui ca autoritățile îndrept să dea urgent ordinile necesare, percepțiilor și comit. școlare pentru a se aproviziona la timp.

Remarcăm cum comit. școlilor județean nu dă școlilor atenția cuvenită, din această cauză, multe au ajuns la ruină și nici o măsură pentru ridicarea altui local nu s'au luat s'au dacă s'a luat, merge greu de tot.

Un veac dela liberarea orașului Giurgiu. Duminică, 20 Octombrie, vor fi mari serbări la Giurgiu, pentru Comemorarea unui veac de cînd orașul Giurgiu—prin pacea dela Adrianopol—a fost liberat de sub stăpînirea turcească.

Scritorii români traduși în alte limbi. Cunoscutul și talentatul scriitor d-l Liviu Rebreanu autorul multor scrieri de mare valoare, după ce s'a tradus în franceză romanul «Ciuleandra» a apărut de curînd în limba italiană un capitol din romanul său Adam și Eva.

Expoziție de animale se va deschide în ziua de 27 Octombrie la Târgoviște. Ministerul de Domenii va accorda bunilor crescători, premii în bani și medalii.

Noul Comandant al Jandarmeriei. Domnul General Constantinescu, care a plecat într'un concediu de un an de zile, a fost înlocuit de Comandamentul Jandarmeriei de D. General de brigadă Stăvăr.

D-l General Constantinescu și-a luat rămas bun dela ofițeri și a urat noului comandant spornică activitate.

Rugăm stăruitor plățiți abonamentul

Congresul preoților. În ziua de 15 Octombrie trecut, în București, sub președinția I. P. S. Patriarh a fost congresul preoților din întreaga țară. Printre multele chestiuni puse au fost: Salarizarea clerului; Preoții să nu facă politică; Chestiunea Concordatului; Activitatea asociației clerului; Ziarul preotesc «Graiul Vremii» și despre misiionarismul preoților, chestiune pusă de P. S. Arhimandritul Iuliu Scriban.

Congresul s'a încheiat cu alegerea ca președinte al Clerului pe P. C. Părinte P. Partenie, directorul Seminarului «Central» din București.

Condamnarea unui ziarist comunist. Tribunalul din Paris a condamnat la 4 ani închisoare și 3000 franci amendă pe un ziarist comunist, care prin ziarul «Aube Sociale», îndemna pe militarii la nesupunere.

Un Cămin românesc în America. Universitatea din Pittsburgh, a început clădirea unui mare edificiu. Pentru a simboliza mai bine cultura întregii lumi s'a luat hotărîrea de a se da câte una din multele sale încăperi fiecărei din naționalitățile aflate în America.

Asfel pe lângă Germani, Franței, Jugoslavi, Poloni, Italiani, etc., vor avea și Români sala lor. Sala urmează să fie mobilată cu cheltuielile noastre și decorată cu obiecte de artă națională românească. Ea ar fi un cămin românesc pe acele îndepărtate plaiuri, streinii puînd admira manifestările artistice ale poporului românesc, înfățișate prin tablourile lui Grigorescu, Luchian; prin frumoasele cusături și ieșite din mîna țăranelor noastre, prin sculptură în lemn, etc.

Preot lituan condamnat pentru omor. După 12 zile de dezbateri secrete în procesul preotului Olschcaus, acuzat de a fi omorât o învățătoare, el a fost condamnat la opt ani închisoare grea. Avîndu-se în vedere serviciile pe cari Olschcaus le-a adus statului lituan, pedepsă i-a fost redusă la doi ani. Cele 6 luni de închisoare preventivă au fost deasemeni scăzute din totalul pedepsei. Preotul care a negat până la urmă orice vină și care s'a apărut singur vorbind în continuu șase ore, a primit verdictul cu mult calm deosebit.

La Londra (în Anglia), a fost lansat dirijabilul «R. 101», cel mai mare din toate aeronavele construite până acum. Operația s'a făcut în condițiuni foarte lesnicose.

Patru sute de oameni au fost